

عظما اللہ شہان

عیسیٰ خیلوی

سانول سانول

مرتب: احسان اعوان

گیت نگارہ: مجبور عیسیٰ خیلوی

سکالوں سکالوں

جیسی جیسی

عطاء اللہ خان

ترتیب و پیشکش

احسان اعوان

0302-7642151

0345-8711418

قیمت = 15 روپے

قائم آرٹ اینڈ پبلسٹی

تیرکھ داس روڈ - اردو بازار

کراچی

(مجلہ حقوق بختہ پبلشر محفوظ ہیں)

عطاء اللہ خان "سائل سائل"	_____	کتاب کا نام
احسان اعوان	_____	ترتیب و پیش کش
دسمبر ۱۹۹۶ء	_____	پہلا ایڈیشن
پندرہ روپے	_____	قیمت
فائن آرٹ اینڈ کمپنی اردو بازار کراچی	_____	ناشر

ہمارے ایجنٹ

رحمن ہاؤس

گوالیہ لیٹے نمبر 3 اردو بازار کراچی

انتساب

مجبور عیسیٰ خیلوی سٹیں دے پیارے پتراں

• سٹیں ڈاکٹر ظفر کمال

• سٹیں اقبال سعید رضوان

• سٹیں پروفیسر مسرور جاوید

دے ناں _____

فہرست

صفحہ نمبر	شاعر کا نام	گیت کے بول	صفحہ نمبر	شاعر کا نام	گیت کے بول
۲۹	ناز خیالوی	کہہ رہا ہے سر کوئی	۱۳	افضل عاجزہ	متاں ایسے گڈی
۳۰	ناز خیالوی	پیش کی کھتی جس کو	۱۴	محمد محمود احمد	سانول سانول
۳۱	"	رہا میں زندگی بھر	۱۶	اُستاد امیر حسین	سوہٹا میڈا ڈھولا
۳۱	فاروق روکھڑی	ان رت جگنو کا	۱۷	خواجہ پرویز	وَنجلی وِجاداں
۳۲	منشی منظور حسین	کیوں بھول گئے	۱۷	پرنسپل منور علی	مانے جوانی دُنیا
۳۳	ناز خیالوی	تو کتنے درد اپنے	۱۸	محمد محمود احمد ہاسٹی	ملن دی رات
۳۴	"	خطا ہوئی ہے نہ	۱۹	افضل عاجزہ	وے توں کتھے
۳۴	منشی منظور حسین	جس نے لوٹا تھا	۱۹	چھلے و لا بھجور	جے دل نیوے
۳۵	عبد الحمید عدم	جب ملا وہ خفا	۲۰	ڈوہڑے	تیڈے پیارے
۳۶	شکور قطب پوری	کیس اتھاں مہم	۲۱	افضل عاجزہ	والی نی تینوں
۳۷	اُستاد امیر حسین	اکھیاں ڈتیاں	۲۲	"	جیویں شکلوں توں
۳۸	"	اللہ پاک انہاں	۲۳	لوک گیت	واہ واہ بھلارا
۳۹	حضرت خواجہ غلام فرید	میڈا عشق وی	۲۴	ناصر علی ناصر	نی ڈاڈھا روگ
۴۰	لوک گیت	لٹھے دی چادر	۲۵	افضل عاجزہ	نکے نکے جھڑے
۴۱	افضل عاجزہ	اے دُنیا تاں	۲۶	فاروق روکھڑی	پیاردی شراب
۴۲	لوک گیت	چھلا میڈا جی ڈھولا	۲۷	ڈوہڑے	وچھڑ گیاں دی
۴۳	یونس خان (مخوم)	کہہ کرنتاں یار	۲۸	ایس ایم صادق	وچھڑ گیاں دی یاد
۴۴	اقبال نصرت تونسوی	ایہو ڈس ٹریں ہا	۲۸	ملک سونا خان	برگِ حناتے ول

صفحہ نمبر	شاعر کا نام	گیت کے لول	صفحہ نمبر	شاعر کا نام	گیت کے لول
۶۸	مجبور عیسیٰ خیلوی	وے اٹو کھا ڈھول	۴۵	عقیل عیسیٰ خیلوی	تیڈے باجھ کدی
۷۰	"	ڈے چالسی شالا	۴۶	شمس الدین گیلانی	تیڈے عشق رُوا
۷۱	"	ڈھولے دے	۴۷	ارشاد ہاشمی	ڈسود لیر کون تیں
۷۲	"	ہک ابیلے دلہ لہی	۴۸	سید مجبور بخاری	زنگی جی گل توں
۷۳	"	دو بھیاں دو نیویاں	۵۰	حضر خواجہ غلام فرید	نہ مار نیناں دے
۷۴	"	میں توں رُساودا	۵۱	نجیب اللہ نازش	پلو اڈا ڈتے
۷۵	"	اگوں جانے یار	۵۲	افضل عاجز	اللہ کر لسی چنگیاں
۷۶	"	سجناں نال بہااں	۵۲	شمس الدین گیلانی	بن ساقی (ڈوہڑہ)
۷۷	"	توں ہیں ساڈی	۵۳	عطاء اللہ گلکار	مجبور کی کہانی
۷۸	"	ماہیا دے ڈھول	۵۴	مجبور عیسیٰ خیلوی	گیتوں کا بادشاہ
۷۹	"	ایہا داغ قبر	۵۶	"	ہن تیاں موڑ مہااں
۸۰	"	میکوں چاڑھ	۵۷	"	بے درد ڈھولا
۸۱	"	کپڑا ڈورے دا	۵۸	"	مار نہ چھڑیاں
۸۲	"	آوسیاں ساونیاں	۵۹	"	بو چھٹیاں توں
۸۳	"	کتھے گیوں دل	۶۰	"	ڈھولا سا نولا
۸۴	"	کتھے ٹر چلیا	۶۱	"	یلے یلے پو گئی
۸۵	"	کدی بھال کرم	۶۲	"	کڑاں آسم ڈھولا
۸۶	"	چھلا گھنگھریاں	۶۳	"	میڈا ڈھول سجن
۸۷	"	آئی آئی پیرت	۶۴	"	لاہ لہی تیں مندری
۸۸	"	میٹھا ڈھولے	۶۵	"	اساں ہاں یارے
۸۹	"	تیڈے مکھ دا	۶۶	"	بھاویں چانے
۹۰	"	انہاں اکھاں	۶۷	"	اٹھ جاگ لالہ

صفحہ نمبر	شاعر کا نام	گیت کے بول	صفحہ نمبر	شاعر کا نام	گیت کے بول
۱۰۵	مجبور عیسیٰ خیلوی	سوہنیاں وے	۹۰	مجبور عیسیٰ خیلوی	سچا پٹی کدھیندی
۱۰۶	"	وے توں موتیے	۹۲	"	کرگئی کرگئی جادو
۱۰۷	"	اوتال نیں روندے	۹۲	"	مجت ڈکھاندی
۱۰۸	"	گلاں ورق غلاب	۹۳	"	رہ یاد لاندی آس
۱۰۹	"	نی سیدیاں سانول	۹۴	"	ڈکھیاں کوں دے
۱۱۰	"	پر مخواہ دے شاہ	۹۵	"	تیں یا جھ میڈا کون
۱۱۱	"	بہہ ڈو گھڑیاں کوں	۹۷	"	کوئی ڈھولے کوں
۱۱۲	"	ڈیہاڑے عیدے	۹۸	"	زل وسوں ہا
۱۱۳	"	وچھوڑا بھناں دا	۹۹	"	سردار اویے پڑا ہواں
۱۱۴	"	جوانی بھناں دی	۱۰۰	"	مٹھیاں توں مٹھے
۱۱۵	ڈوہڑے	یار میڈے دے	۱۰۱	"	چنے نال چانی
۱۱۵	"	میڈے قسمت دے	۱۰۲	"	پر خیرا غلے
۱۱۶	"	بے ساختہ اٹھرو	۱۰۴	"	واہ واہ میڈیا

کتاب ملنے کا پتہ

- * فریدی پوسٹرز ہاؤس
- * دلنور سرائیکی پیپل کیشنز
- * الاخوان القادری سینری کارڈ سینٹر
- * غلام جیلانی پوسٹرز ہاؤس
- * راجنہ بک سٹال
- نزد گورنمنٹ ہائی سکول شاہی روڈ خاٹپور۔
- نور پور نورنگا، بہاول پور۔
- اندرون بوہڑ گیٹ ملتان
- اندرون بوہڑ گیٹ، ملتان
- نزد نعمان اسکوائر صدر کراچی

تاثرات

”بَارِعَهُ عَطَاءُ“

میں ”الحجرا“ کی سیڑھیوں پر بیٹھی اپنے محبوب گلوکار کو سن رہی تھی اور میں سوچ رہی تھی کہ اتنی دُور سے بیٹھ کر میں کیسے فرمائش کروں کہ عطاء نے میری سوچ کو توڑتے ہوئے یہ گیت شروع کیا کہ

”چنناں جیو ماہیا وے“
اور پھر اس گیت کی تکمیل کے بعد میں نے فیصلہ کر لیا کہ اس کی خاطر جیوں گی اور اس کی خاطر مروں گی۔ میں اور کچھ نہیں جانتی صرف اتنا جانتی ہوں کہ محبوبہ عیسیٰ خیلوی کے اس گیت کی بدولت یعنی

”چنناں جیاں ماہیا وے“
میں تین بچوں کی ماں ہوں اور وہ بچے ہیں
”عطاء اللہ عیسیٰ خیلوی“ کے

بَارِعَهُ عَطَاءُ

لاہور

میرا محبوب - عطاء اللہ عیسیٰ خیلوی

(احسان اعوان)

میں ایک آواز سُن رہا ہوں
حسین کو ٹل کے راگ جیسی، اُداس جنگل کی راگ جیسی، عموں کی
رُت میں سُہاگ جیسی،
میں ایک آواز سُن رہا ہوں، کہ جس کو سُن کہ
دلوں کی کلیاں چٹک رہی ہیں، چمن میں چڑیاں چہک رہی ہیں
فضا کی سانسیں ہبک رہی ہیں
میں کیسی آواز سُن رہا ہوں، کہ جس کو سُن کہ
یہ کہ نہیں پڑے اُتارتی ہیں، تو راتیں گیسو سوار تتی ہیں، ہوا بٹس بے چین
ایسی ہوتی ہیں

سُردیواروں میں مارتی ہیں، میں کیسی آواز سُن رہا ہوں
کہ جس میں صحرا کی وسعتیں ہیں، کہ جس میں مٹی کی خوشبو میں ہیں
کہ جس میں روہی کی رنگتیں ہیں
جہاں سے آواز آ رہی ہے، میں دیکھتا ہوں
کہ شام کے سانولے سے آنچل میں مُنہ چھپائے
وہ تنہا تنہا سا ایک جوگی،
جو سندھ ساگر کے بہتے پانی پہ چل رہا ہے
میں دیکھتا ہوں کہ شام کا سُرخ سُرخ سورج
جو اس کے پاؤں پکڑ پکڑ کے یہ پوچھتا ہے
کہ سوز ایسا کہاں سے تجھ کو عطا ہوا ہے

مگر وہ جوگی ہے
 دھیمے دھیمے سے بے نیازی میں جا رہا ہے
 وہ مست، میٹھے سُروں کا مستی میں گیت اک گنگنارہا ہے
 تمام ماحول، ذرہ ذرہ، شجر شجر اور پتہ پتہ
 بھی اُس کی دُھن میں
 اُسی کے پیچھے یہ گارہا ہے
 ”توں جاگتے جیویں، ڈکھی نہ تھیویں،
 ہمیشہ عزت مقام ہووی“

”متاں ایسے گڈی تے آجاویں“

شاعرہ: افضل عابزہ

خط لکھاں تے لکھ کے میں پھاڑ ڈیندی آں
گوٹھی کھولاں تے کھول کے میں چاڑ ڈیندی آں
متاں ایسے گڈی تے آجاویں

پاواں سُمرہ تے کدی سک ملدی پھراں
وے میں چوڑویں دے چن وانگوں بلدی پھراں
متاں ایسے گڈی تے آجاویں

وے میں بانگی گکڑ پیکا رکھساں
نالے دیسی گھیو روٹیاں تے لارکھساں
متاں ایسے گڈی تے آجاویں

بتی بالاں تے میں بال کے بچھا ڈیندی آں
تارے گن گن رات لنگھا ڈیندی آں
متاں ایسے گڈی تے آجاویں

ہندی لاواں تے میں لا کے دھولیندی آں
کدی ہساں تے کدی میں رو لیندی آں
متاں ایسے گڈی تے آجاویں

پانی بھرنا دی ارج مینوں پھل گیا نئے
 سارا بھیت میڈا سیئاں اگے گھل گیا نئے
 متاں ایسے گڈی تے آجاویں
 چولا دھو کے تے تار اُتے پانڈی پھراں
 نالے گیت تیڈے آن دے گانڈی پھراں
 متاں ایسے گڈی تے آجاویں
 خط لکھاں تے لکھ کے میں پھاڑ ڈیندی آل
 کوٹڈی کھولاں تے کھول کے میں چاڑ ڈیندی آل
 بس ایسے گڈی تے آجاتوں
 وے بس ایسے گڈی تے آجاتوں

ڈوہڑہ

شاعر: محمد محمود احمد ہاشمی

دل ابرائے زندگی بھر سائول میڈے سامنے بیٹھا رہوے
 نہ میں اکھیاں جھمکاواں تے نہ او اکھیاں جھمکاوے
 مخصوص ادا وچ رُک رُک کے کوئی پیار دی گالھ سٹاوے
 محمود اس شخص دی زندگی تے شالا شام کڈا ہیں نہ آوے

سائول، سائول، سائول، سائول

شاعر: محمد محمود احمد ہاشمی

سائول، سائول، سائول، سائول.....

ایہو وظیفہ دل دا، اسے توں سکھ ہے ملدا
 راہویں ہمیشہ دلبر جانی

دھولا توں پیتلانیفس وے
تیبڑی مثال کوئی نہ
کرے ہزاراں تیبڑی ریس وے
تیس وانگوں لعل کوئی نہ
راہویں ہمیشہ دلبر جانی

سائول، سائول، سائول، سائول

رائجنھن، رائجنھن، رائجنھن، رائجنھن

الفت نہ بخیر تیبڑی
مرگئی اے ہیر تیبڑی

راہویں ہمیشہ دلبر جانی

منگاہیں خیر تیں جسے یار دی

ڈکھیاں لوں ول کریں

میں ہاں پیاسی تیبڑے پیار دی

مٹھی توں گل کریں

رائجنھن، رائجنھن، رائجنھن، رائجنھن

بھورل، بھورل، بھورل، بھورل

سوہنا شہزادہ توں اس

راہویں ہمیشہ دلبر جانی

بیواں میں یار تیبڑے کیتے وے

جیتدا نہ مار ڈیویں

راہویں ہمیشہ دلبر جانی

روہی دا راجہ توں اس

کراں سنگھار تیبڑے کیتے وے

میکوں نہ ہار ڈیویں

بھورل، بھورل، بھورل، بھورل

ڈھولا، ڈھولا، ڈھولا، ڈھولا

میں ہاں بھجاری تیبڑی

راہویں ہمیشہ دلبر جانی

راہویں توں کول موجود وے

بنیں توں یار میڈا

چال ہے پیاری تیبڑی

بھلیں نہ میکوں محمود وے

بھلیں نہ پیار میڈا

راہویں ہمیشہ دلبر جانی

سوہنا میڈا ڈھولا

شاعر: استاد امیر حسین امیر
 ہک تاں توں ایں سوہنا ڈھولا اتوں پیندا ایں ویل دا چولا
 سائے جگ دے وچوں ہکا تینوں میں ہے گولا

مٹھا میڈا ڈھولا، سوہنا میڈا ڈھولا

ٹور تاں تیڈی مورال ورگی تیکوں ڈیکھ کے میں ہاں ٹھردی
 جھٹ نہ ڈیکھاں تیکوں ڈھولا میں تاں ہاواں بھردی

مٹھا میڈا ڈھولا، سوہنا میڈا ڈھولا

سوہنے چن دا سوہنا ہاسہ کدی اے تولہ کدی اے ماسہ
 اس دے پاجھوں مینوں جگ تے بھدا نی کوئی پاسہ

مٹھا میڈا ڈھولا، سوہنا میڈا ڈھولا

میڈا ماہی پہوں جو مٹھا بھیا جگ دے وچوں ہکا
 اس نوں دل میں ڈے بیٹھی ہاں جڈاں دا میں ہم ڈٹھا

مٹھا میڈا ڈھولا، سوہنا میڈا ڈھولا

میڈا ماہی چن دا ٹوٹا اتوں سیانا عقلوں کھوٹا
 میڈا او بن ویسی تاں میں مٹھا ونڈساں روٹا

مٹھا میڈا ڈھولا، سوہنا میڈا ڈھولا

پیار امیر دے نال نہ پایا اس دے نال میں دل ہے لایا
 میڈا تاں ہے سب کچھ ماہی میڈا ہے سرمایا

مٹھا میڈا ڈھولا، سوہنا میڈا ڈھولا

ونجلی و جواں

شاعر: خواجہ پرویز
 تینوں نے بھل گئی کہانی میری سوہنی اس
 دل سے کے رُل گئی جوانی میری سوہنی اس
 روزگار ہوں میں ایہو لکھیا نصیب دا
 دُنیا تے دل سدا ٹٹا اعزب دا
 ہو یاں نہ بند کدے یاداں دیاں باریاں
 منگاں میں کھدے کولوں نیندراں اُدھاریاں
 ساتھ نبھاواں تیرا دُنیا توں بھل کے
 ڈلیواں گا جان تیری گلی وچ رُل کے
 نکلے جنازہ میرا وال نہ کھلاریں توں
 اک دوہنجوں میری قبر تے واریں توں
 وچھڑے آں اسی لوکی خوش بڑا ہوئے نیں
 جہاں وی پیار کیتا لکھیا ہوئے نیں

ونجلی و جواں تیرے پیار دی
 تیری جُدائی مینوں مار دی
 پاواں گا ہاڑے تیرے پیار سے
 اُلٹے رواج ایچھے پیار دے
 کیوں بھلاواں تیرے پیار توں
 بھدیاں اکھاں سوہنے پار توں
 ایہو ارادہ میرے پیار دا
 میں تے دیوانہ سوہنے یار دا
 جیناں نی بن تیرے پیار دے
 آویں توں میرے مزار تے
 ڈیندے تے طعنے تیرے پیار دے
 لگیاں والے ایچھے ہار دے

مانے جوانی دُنیا تے جیوے

شاعر: پروفیسر منور علی ملک

مانے جوانی دُنیا تے جیوے
 میڈا نی تھیندا کہیں داتاں کھتوے
 میں اکھاں میڈی قسمت خراب اے
 لپچال دے درتوں ملیا جواب اے
 کیوں سچن کوں ظالم اکھیوے
 میں اکھاں سارا میڈا قصور اے
 میڈی خطا توں تھیا میں توں دور اے

میں کہتے کیوں زہر ہنچواں دا پیرے
 میں کیوں اکھاں اچے وفاہی کھل تک تاں سوہنا میڈا آسراہی
 ایویں جگتے اوچ قاتل سڈیوے
 ہر کہیں دے دھون کیوں تمکھ موڑ ویندن کچھ نال ٹردن وت چھوڑ ویندن
 اجڑن تے میڈے کوئی خوش نہ تھیوے
 الزام سارے میں سرتے چھیاں میں ظلم کہتے میں خود نبھیاں
 مظلوم ماہی نہ بدنام تھیوے

ڈوہڑہ

شاعر: شاکر شجاع آبادی
 توں ساڈا بن نہ بن جیویں ہے گالھ صفا اساں تیڈے ہوں
 ڈے جام وصال دے بھر ساکوں یا نہ ہر پلا اساں تیڈے ہوں
 ساڈے ڈوہیں ہتھ ہن اکھیاں تے جہیں قسم جوآ اساں تیڈے ہوں
 رکھ آپ غلامی وچ شاکر یا وچ وٹا اساں تیڈے ہوں

ملن دی رات لنگھ گئی

شاعر: محمد محمود احمد ہاشمی

ملن دی رات لنگھ گئی اے نہ میں پوللاں نہ اوپولے
 عجب جہی کشمکش رہی اے نہ میں پوللاں نہ اوپولے
 ڈوہیں چپ چاپ بیٹھے رہے ... شکل ہک پے دی ڈیہدے رہے
 خبر نہیں کیا سوچیندے رہے ... نہ میں پوللاں ...
 نہ میں کوئی حال چایا اے ... نہ اس کوئی ڈرکھ ٹایا انے
 ڈوہیں چنا سر جھکایا اے ... نہ میں پوللاں ...

سائے جھلماندے رہے .. ڈبکھے دل کوں ڈبکھاندے رہے
 اساں لے غم وی ساہندے رہے .. نہ میں پولاں
 محبت لے اثر کھتی گئی .. خموشی دی نذر کھتی گئی
 اسے گل وچ فجر کھتی گئی .. نہ میں پولاں نہ او پورے

وے توں کتھے پیریتاں

شاعر: افضل عاجز

وے توں کتھاں پرتیتاں پالیاں، دل میرے آ
 پتھراں نال اکھیاں لالیاں، دل میرے آ
 ہن دلاتوں روو دا گر لاو دا .. سمرے وچ مٹیاں تے نکاں پاو دا
 گل لا کے روہن ٹالیاں، دل میرے آ
 جھل و لیسیں مندی تے چھلے پاوڑاں .. سنگیاں نے نال پنچنا نالے گاوڑاں
 مٹھتے نہ رہن لالیاں، دل میرے آ
 جی حضوری کرنی پوسی شہر دی .. سمرے چاسیں پنڈ ڈکھاں دے بھار دی
 مہنے، پتھرتے گالیاں، دل میرے آ
 ہنجواں ہسن بن کے ہن ساون دا بیٹھ .. اکھیاں بند کر کے چھیسیں رات ڈینھ
 سچناں دے دردیاں جالیاں، دل میرے آ
 پتھراں نال اکھیاں لالیاں، دل میرے آ

چھلے ولا بھجور

شاعر: افضل عاجز

جے دل نیوے رلد اساڈے نال ساڈے چھلے ولا بھجور
 جے نوایاں لائیاں نیں وت نویں گواہ بھجور

لوکاں دیاں گلاں تے لقیں کیتی ودے او
 ساڈے لئی ترے دی زمین کیتی ودے او
 بہڑی دل وچ پئی ہوئی نیں او ہاگل سمجھا بھیجو
 آنڈھوں تے گوانڈھوں پئے کپڑے سویندے ہن
 بوچھنا رو مالال اُتے پھل پئے کڈھیندے ہن
 اگوں عید پئی آندی ہے کالی گرتی سوا بھیجو
 منویانہ منوچنناں مرضی تساڈی اے
 ہا بھلا ہک ہن عریٰ اساڈی اے
 اساں کنس تے رکھنا اے نوں فوٹو چھکا بھیجو
 ڈسو تساڈے شہر وچ کڈاں تانی رہتا اے
 کڈاں تانی اکھیاں چوں کجلا وہانا اے
 تساں منصف بن کے تے کوئی حکم سنا بھیجو
 دل نیوے رلد اساڈے نال ساڈے چھلے ولا بھیجو

ڈوہڑے

تیڈے پیار دے دعویٰ دار بنوں ساکوں حق ہے کیا تیڈے کیا لگدوں
 ساڈے اجڑو پنجن داغم نہ کر جی جشن منا تیڈے کیا لگدوں
 ساکوں ڈکھ ڈیوں تیڈی عادت ہے نہ درد وند تیڈے کیا لگدوں
 تونے رو رو احسن مرلو ووں ساکوں نہ الو اتیڈے کیا لگدوں
 (احسن فریدی)

والی نی تینوں سجدی

شاعر: افضل عاجز

والی نی تینوں سجدی بڑی والی
 کئی سالوں توں کہند پھر داں چل سچناں میانوالی
 والی نی، تینوں سجدی بڑی والی !
 جوڑا نی تینوں سجدی بڑا جوڑا
 تھوڑا تھوڑا لڑیاوی کر بیٹے پیار ہو جاندا تے گوڑا
 جوڑا نی، تینوں سجدی بڑا جوڑا
 چوٹاں نی تیڈے چولے دیاں چوٹاں
 تینوں ساڈھی لوڑنہ کائی ساکوں تیڈیاں لوڑاں
 چوٹاں نی، تیڈے چولے دیاں چوٹاں
 بلیاں نے لے رتیاں گلابی بلیاں
 جڈوں داسکھراچن چہا نکیا ہوشاں نے سانون بھلیاں
 بلیاں نے، لے رتیاں گلابی بلیاں
 کالانی تیڈے مگھڑے تے تیل کالا
 اکھیاں دے نئے خانے وچوں بھلین دے سانون پیالا
 کالانی، تیڈے مگھڑے تے تیل کالا
 گانی نی سونے دی تیڈی گانی
 عاجزتوں دل منگ لے گڑیے رکھیں کول نشانی
 گانی نی، سونے دی تیڈی گانی !

جیویں شکلوں توں سوہنا ایں

نیڈے نال محبت یادوں دایکوں جانی اے انعام ملے
 تیں ظلم توں یا گل کر چھوڑیے پر وحشت دا الزام ملے
 توں کروج کوچ زمانے توں تیدا نازش نرت پیغام ملے
 پر لاج ہاں خوش تیدی محفل صبح تیدے ہتھوں زہر دا جام ملے
 (نجیب اللہ نازش)

جیویں شکلوں توں سوہنا

شاعر افضل عاجز
 جیویں شکلوں توں سوہنا ایں .. بڑھی دلاں دا کھڈو ٹائیں
 ایویں دل داوی ہوندا تے بڑی گل سی
 سنگ ہوندا نیلے نیلے .. ہر اوکھے سوکھے ویلے
 میڈے نال کھلونداتے بڑی گل سی
 تیدے کن میں منتاں منیاں
 جگ دیاں رسماں ریتاں بھنیاں
 تینوں نیناں وچ وسایا
 جتاں اساں تینوں پہا ہیا
 کدی توں وی جے چاونداتے بڑی گل سی
 ساڈے وانگوں توں جے دلدا
 تیدا وی کھلا جے دلدا !
 جیویں اسی نیوں سوئے .. تیرے لئی جتاں روئے
 لاکے توں وی جے روونداتے بڑی گل سی !

توں جے ساکوں پیار کریندا .. ساکوں اپنے نال پلہیندا
 لوکی کر دے سلماں .. راتیں دے صبح شاماں!
 ساڈی گل وی بناؤندا تے بڑی گل سی
 منہ دا مٹھرا گھیودا گھوٹا .. گل دا کوڑا من دا کھوٹا!
 گل کر کے دے ڈھولا .. فیر پاندا ہے نہ رولا
 جے توں گل تے کھلندا تے بڑی گل سی

واہ واہ جھلارا بوجھن دا

رلوک گیت

واہ واہ جھلارا بوجھن دا نیوں ڈھول ڈکھن آیا ، واہ بھلا
 اج جلاکے سن جوانی دا ٹر گیا تے مڑ نیوں آیا واہ بھلا
 ماہیے دی میں روٹی پکاٹی
 بانگی لکڑ کہا یا تے مڑ نیوں آیا ، واہ بھلا
 واہ واہ جھلارا بوجھن دا
 ماہیا میڈا رسیا جاندا
 منتاں نال منایا تے مڑ نیوں آیا ، واہ بھلا
 واہ واہ جھلارا بوجھن دا
 ماہیا میڈا پھلاں دا شوقی
 نیڑے باغ لویا تے مڑ نیوں آیا ، واہ بھلا
 واہ واہ جھلارا بوجھن دا
 ماہی میڈا دور وسیندا
 چٹھیاں نال بلایا تے مڑ نیوں آیا ، واہ بھلا
 واہ واہ جھلارا بوجھن دا

ماہیا ٹریا زور دھنگا نے

اساں تاں بڑا دوس لایا تے مڑتیوں آیا، واہ بھلا
واہ واہ بھلا رابو جھنڈا نیوں ڈھول ڈیکھن آیا
واہ بھلا، واہ بھلا

ڈاڈھا روگ لائ والی اے

شاعر: ناصر علی ناصر

تی ڈاڈھا روگ لائ والیے

نی مینوں تڑفان والیے

کابنوں اکھیاں چڑائیاں، مینوں ڈتیاں جڈائیاں

اج روندے میڈے نین وچارے

نی ڈاڈھا روگ لائ والیے!

زندگی تیاہ میری کر کے مینوں ڈتیاں سزاواں توں

غیر دی ڈولی وچ بہہ کے توں تے تھل گئی وفاواں توں

خاکاں میریاں اڑائیاں، پلے پیاں رسوائیاں

طعنے ڈیندے لوک مینوں اج سارے

نی ڈاڈھا روگ...

ڈس کیہڑے شہر وچ ویس توں کیہڑی گلی تینوں لگدی

ڈکھاں نال بھری ہوئی جندڑی تینوں دے راتیں بھدی

سُن میریاں ڈہائیاں، ہاواں ہونٹاں اُتے آیاں

کون ٹی ہوئی زندگی سنو اے...

نی ڈاڈھا روگ.....

عشق سیا پے وچ پھس کے اساں ہو گئے جھلے نی
 جگ سارا سکھاں نال ودا اسی جگ وچ کلے نی
 اکھاں راہوں تیج دچھائیاں، اساں وانگ سو داییاں
 دل تھک گیا لالا چارے - نی ڈاڈھا روگ ...
 مڑ گیا ایں میرے کولوں دُور نی آساں دل دیا توڑ کے
 ساتھ رقیباں دانہایا توں مکھ ناصرتوں موڑ کے
 آساں توڑ نہ چڑھائیاں، نینداں یاداں تیج بھلائییاں
 جاگاں رات نوں گن گن تارے ...
 نی ڈاڈھا روگ لان والیے

نکے نکے جھیرے

تساں کنڈ کیتی میتھوں شگتی پچھدن کتھے مڑ گیا تیڈرا سائیں
 کیرھے منہ نال اکھاں رُس گیا ہے تنگ کر دن شام صبا ئیں
 کر سیر نینواں ودا وقت نبھینداں اوتاں نت آ لیندن بھائیں
 پیا جتھے ودا ئیں خورشید بکس کول ہن گھن وینج یار اتھائیں !
 (سید خورشید عباس شاہ)

نکے نکے جھیرے

شاعر افضل عاجز

نکے نکے جھیرے نال پیار و دھدا ئے
 ہا سے تے بکھیرے نال پیار و دھدا ئے
 سدھی نہ کہ پیار تے مجتاں دی دھار وے
 ویہڑے وچکار ایویں کنڈھاں نہ آسا وے

چناں سا بچھے ویہڑے نال پیار و دھدا اے
 نیکے نیکے جھڑے نال پیار و دھدا اے
 لکھ لکھ کاغذاں توں بھریا نہ کر وے
 اکھاں نال گل کر ڈریا نہ کر وے !
 اکھاں اے سینڑے نال پیار و دھدا اے
 نیکے نیکے جھڑے نال پیار و دھدا اے
 دُور دُور رہوئا تے دل تر سا ونا
 غصے غصے راہوئا تے پرے پرے پاہوئا
 نیڑے وس نیڑے نال پیار و دھدا اے
 نیکے نیکے جھڑے نال پیار و دھدا اے
 ڈیکھدے آں اساں ہن تیبڑی نویں چون وے
 ہن تیبڑے ہاساں داشکار تھندا کون وے
 ہن ڈیکھاں کیہڑے نال پیار و دھدا اے
 نیکے نیکے جھڑے نال پیار و دھدا اے

پیار دی شراب

شاعر فاروق روکھری

پیار دی شراب اساں پیار نال پیتی اے
 جن توں وی سوہنے دلدار نال پیتی اے
 ہتھ وی نہ بکے اج اکھ وی نہ ڈولی اے
 جن دی اے چاننی شراب وی گھولی اے
 اج اساں او پرے نماز نال پیتی اے
 جن توں وی سوہنے دلدار نال پیتی اے

لٹے پٹے موسمیں دا کیتا احترام اے
 پیت جھڑناں وی دُعا تے سلام اے
 آئی ہے بہار تے بہار ناں پیتی اے
 جن توں وی سوہنے دلدار ناں پیتی اے
 گھول گھول پیتے چا نظاے اج شام دے
 ہلیاں دارس وی پچوڑا وچ جام دے
 اکھاں مچ اکھاں پا کے یار ناں پیتی اے
 جن توں وی سوہنے دلدار ناں پیتی اے
 خوشیاں دا تھیندنی اج تے شمار دے
 ڈوہیں اساں ساتی ہاں تے ڈوہیں میخوار دے
 اج اساں کنے اعتبار ناں پیتی اے
 جن توں وی سوہنے دلدار ناں پیتی اے

دھڑکیاں دی یاد تارے

(ڈوہڑہ)

تیڈی چھاں تے پل دے پئے ہاسے کرپاسہ گئیں جن دھپ کیتی
 بس لکدا اچھیدا ڈیکھ تیکوں میڈاسیت وی گئے لگ چھپ کیتی
 جن چاندڑیاں چٹیاں ڈدھراتیں گئیں قہر دیاں کالیاں گھپ کیتی
 ادھ بزم دے طارق بہن بوالے اج بیٹھوں چند وچ چھپ کیتی
 (احمد خان طارق، ڈیرہ غازی خان)

*

وچھڑ گیاں دی یاد ستا دے

شاعر: ایس۔ ایم۔ صادق

وچھڑ گیاں دی یاد ستا دے کی کر بیٹے اسی کی کر بیٹے؟

نیتدر اکھیاں وچ گولائے کی کر بیٹے اسی کی کر بیٹے؟

جس دے دکھڑے چاہواں دے نال پالے سُن

اونہ ساڈے دُرد و نڈائے کی کر بیٹے اسی کی کر بیٹے

وچھڑ گیاں دی.....

دل لوں چُھیاں تہکھیاں سوللاں پیار دیاں

لہو اکھیاں چوں سمدا جاکے، کی کر بیٹے اسی کی کر بیٹے

وچھڑ گیاں دی.....

توڑ کے او بیدر دی سنا بچھاں پیار دیاں

ساڈے عشق نوں لیکان لائے، کی کر بیٹے اسی کی کر بیٹے

وچھڑ گیاں دی.....

صَادق اپنے ناں دی لاج وی ر کھدا نیش

نت او جو بھیاں سماں کھائے، کی کر بیٹے اسی کی کر بیٹے

وچھڑ گیاں دی.....

برگِ خلتے

شاعر: ملک سونا خان بے وس

برگِ خلتے ول ول کے ناں اپنے ڈھول دا بھدی رہی

پیار کرن دیاں سماں رتیاں جگ توں چوری بھدی رہی

آس دے سوہنے محل بٹائیم
 دل کلمے کوں بھورے لایم
 صدق خلوص دے جذبے گھن کے میں نوکر ہر ہک دی رہی
 چن دی چوڑویں رات نہ ڈھٹیم
 خوشیاں دی بار رات نہ ڈھٹیم
 سگن سہاگ دی رنگلی مہندی لاوٹ کیتے سِکدی رہی
 ازل توں کملی بھولی ہم میں
 جگ دی ریت توں واقف نم میں
 بخت لٹا کے تخت لٹا کے کوڑیاں بے بھاؤ کدی رہی
 پیارے چ کئی بے چاریاں رلیاں
 بے وس سوہنیاں ساریاں رلیاں
 پیار دیوچ تفریق ہمیشہ ہر جاہ اُچ تے جھک دی رہی

پیار کا انجام

شاعر: ناز خیالوی

کہہ رہا ہے ہر کوئی یہ پیار کا انجام ہے
 موت ہے سر پر کھڑی اور لب پہ تیرا نام ہے

مانگنے پر بھی نہ تو ظالم ہوا حاصل مجھے
 اور لے کر جا رہا ہے کوئی بن مانگے تجھے
 غیر کے گھر میں سحر ہے میرے گھر میں شام ہے
 کیا تو میرے پاس آیا تھا مٹانے کے لئے
 ہندی میرے خوں کی ہاتھوں پر لگانے کے لئے

کیا میری بے لوث چاہت کا یہی انعام ہے؟
 میرا دل توڑا ہے تو نے اپنی قسمیں توڑ کر
 غیر کے تو ساتھ چل دی ہاتھ میرا چھوڑ کر
 اب تو ہر اک سانس مجھ کو موت کا پیغام ہے
 ہو گئی حیران دُنیا ظلم سنا زہ دیکھ کر
 تیری ڈولی دیکھ کر میرا جنازہ دیکھ کر
 ہائے دُنیا میں محبت کس قدر ناکام ہے
 زین تیرے اب ناز دینے کی ضرورت ہی نہیں
 مجھ کو اب یہ زہر پینے کی ضرورت ہی نہیں
 لٹ چکا جب پیار تو میرا یہاں کیا کام ہے؟

پیش کی تھی جس کو میں نے

شاعر: ناز خیالوی

پیش کی تھی میں نے جس کو پیار کی سوغات بھی
 دے گیا مجھ کو زمانے بھر کے وہ صد مات بھی
 پیار بازاری ہے اس کا یہ خبر تھی کب مجھے
 بیچ دیتا میں سہرا بازار وہ جذبات بھی!
 گونجتا تھا جو میرے سینے میں دھڑکن کی طرح
 اب وہ سُننے کو نہیں تیار میری بات بھی
 میں تو بس اتنا سمجھ کر زخمِ دل پر سہہ گیا
 پیار کا تحفہ بھی ہے یہ حُسن کی خیرات بھی
 مجھ کو ٹھکرا کر وہ نازِ آخر پرایا ہو گیا
 میں نے جس پہ واردی اپنی خوشی بھی ذات بھی

رہا میں زندگی بھر

شاعر: ناز خیالوی

رہا میں زندگی بھر پوری کرتا ہر خوشی تیری
 مگر پھر بھی رہی مجھ سے وہی بیگانگی تیری
 نظر آیا بدلتا اک زمانہ میری نظروں کو
 دکھائی دی مجھے جب بھی نظر بدلی ہوئی تیری!
 میری چاہت کو ٹھکرایا زرو دولت کے لالچ میں
 محبت دیکھ لی تیری، حقیقت جان لی تیری
 تجھے لینے کو غیر آیا، مجھے لینے کو موت آئی
 جنازہ اٹھ گیا میرا اٹھی ڈولی جو نہی تیری
 میری میت پہ بن گھن کے تو آیا ساتھ عزیزوں کے
 رکھوں گا قبر میں بھی یاد میں یہ سنگدل تیری

ان رات جگوں کا یارب

شاعر: فاروق روکھڑی، گندیاں

ان رات جگوں کا یارب کب تک عذاب دیکھیں
 ہم کو بھی نیند آئے ہم بھی تو خواب دیکھیں
 جس نے بھی اس کو دیکھا وہ اس کا ہو گیا ہے
 تنقید کرنے والے میرا انتخاب دیکھیں
 ان کے حسیں لبوں کی آتی ہے یاد ہم کو
 ہم جب بھی ہنسیوں پر کھلنے کلاب دیکھیں

ہر اک ورق پہ میرا آٹو گراف ہوگا
 نصرت ملے تو ان کو دل کی کتاب دیکھیں
 کیسے ہو جانِ جاناں پوچھا تو رو پڑے وہ؟
 میرا سوال دیکھیں، ان کا جواب دیکھیں!
 فنا روق دشمنوں نے مایوس کر دیا ہے!
 پھر دوستوں کے آؤ تازہ سراب دیکھیں

کیوں بھول گئے ہم کو

شاعر منشی منظور حسین منظور، لیہ

کیوں بھول گئے ہم کو رشتہ تو پُرانا تھا
 اک یہ بھی زمانہ ہے اک وہ بھی زمانہ تھا
 نگیں فضا میں تھیں، اور شوخ ادائیں تھیں
 جذبوں پہ جوانی تھی، موسم بھی سہانا تھا
 سینے سے لگایا تھا، آنکھوں پہ بٹھایا تھا
 معلوم نہ تھا تم نے، یوں چھوڑ کے جانا تھا
 کیوں ہم سے خفا ہو تم، کیوں ہم سے جدا ہو تم
 کیا جرم ہوا ہم سے، اتنا تو بتانا تھا
 ساحل سے مٹا ڈالا، محروم ہواؤں نے
 محروم محبت کا، تحریرِ فسانہ تھا
 نفرت سے بھری نظریں، اک جان ہی لے بیٹھیں
 ٹکڑے ہی کئے دل کے کیا خوب نشانہ تھا!
 اک بار تو آجاؤ، صورت تو دکھا جاؤ
 پھر پیار کیا کیوں کر گہ پیار بھلانا تھا

ایک بار تو آجاؤ، صورت تو دکھا جاؤ
 پھر پیار کیا کیوں کر گپیار بھلانا تھا
 ہم راہِ محبت میں برباد ہوئے ایسے
 دل کو بھی گنوا بیٹھے بس ایک نحرانہ تھا
 محرومِ محبت میں منظور سے رسوائی
 مانا کہ وفا ان کی دھوکہ تھا بہانہ تھا

تو کتنے درد اپنے ساتھ

شاعر ناز خیالوی

تو کتنے درد اپنے ساتھ لے کر یاد آتا ہے
 تڑپتا ہوں جدائی کا جو منظر یاد آتا ہے
 جد جس روز تو مجھ سے ہوا تھا، بھیسگی پلکوں سے
 تیری آنکھوں میں اشکوں کا سمندر یاد آتا ہے
 بھلانا کیوں نہیں تجھ کو اگر میں یا نہیں سکتا
 تو میرا ہو نہیں سکتا تو کیونکر یاد آتا ہے
 جسے پی کہ نشہ سا چھا گیا تھا میری سوچوں پر
 تیری مجنوں آنکھوں کا وہ ساغز یاد آتا ہے
 برائے تجربہ ہم ناز مرکہ دیکھ لیتے ہیں
 کہا کرتے ہیں لوگ، انسان مرکہ یاد آتا ہے

خطا ہوئی ہے نہ مجھ سے

شاعر: نماز خیالوی

خطا ہوئی ہے نہ مجھ سے کوئی قصور ہوا
 نہ جانے کیوں تو قریب آ کے مجھ سے دُور ہوا
 چُنا وفا کے لئے تیرے جیسے ظالم کو
 میری نگاہ سے کتنا بڑا قصور ہوا
 اندھیرے درد کے چھائے ہیں میری دُنیا میں
 تو جا کے غیز کی آنکھوں کا جب سے نور ہوا
 ترس نہ آیا میرے حال پر کبھی تجھ کو!
 میرے دُقیب پر تو مہرباں ضرور ہوا
 میں اس جنوں میں ہی برباد ہو گیا لیکن
 وقت کا تجھ میں نہ پیدا کبھی شعور ہوا
 ہمیشہ میں نے تیرے راستے سجائے مگر
 ہمیشہ غیز کے گھر میں تیرا ظہور ہوا!
 بہت ہے ناز مجھ جاں سے مارنے کے لئے
 اجل ہوئی یا تیرے حُسن کا عِزور ہوا

جس نے لوٹا تھا میرا گھر بار

شاعر: منشی منظور حسین منظور۔ لیہ

جس نے لوٹا تھا میرا گھر بار میرے سامنے
 دیر تک روتا رہا وہ یار میرے سامنے

میں بھی دل سے اس کی کم ظرفی کا قائل ہو چلوں
 میری چاہت کا کرے انکار میرے سامنے
 دل ہی دل میں میری شخصیت کا وہ قائل رہا
 کہ سکانہ پر کبھی اظہار میرے سامنے
 جو گناہوں میں رہا میرے برابر کا شریک
 بن رہا ہے اب وہ باگردار میرے سامنے
 دے چکے مجھ کو تسلی تو ہوا ان کا یہ حال
 روپڑے میرے کبھی غم خوار میرے سامنے
 آئینے پر مارنے کو سنگ اٹھایا جب کبھی
 میرا چہرہ آگیا ہر بار میرے سامنے
 اس زلمے کی خوشی پر میرا حق بھی تھا ضرور
 پر زمانہ بن گیا دیوار میرے سامنے

جب ملا وہ خفا ملا ہم کو

شاعر: عبدالحمید عدم

جب ملا وہ خفا ملا ہم کو
 بخت کیا چاند سا ملا ہم کو
 غیر تو رحمدل نہیں ہوتے
 یار بھی کج ادا ملا ہم کو
 جب ملا وہ خفا ملا ہم کو
 چند رنگین تہمتوں کے سوا
 تیری چاہت سے کیا ملا ہم کو
 جب ملا وہ خفا ملا ہم کو

چارہ سازوں کا کوئی جرم نہیں
 درد ہی لا دوا ملا ہم کو
 جب ملا وہ خفا ملا ہم کو
 ہم نے یہ راہ چھوڑ دی تھی مگر
 تیرا دربان آ ملا ہم کو
 جب ملا وہ خفا ملا ہم کو
 سلطنت مل گئی عدم جس شب
 گھر میں اک بوری ملا ہم کو
 جب ملا وہ خفا ملا ہم کو

کیں اتھاں مرہم

شاعر: مشکور قطب پوری

کیں اتھاں مرہم میڈے زخماں تے لاوُن آونے
 آونے جیں پھٹ کون چھلانڈے دکھاوُن آونے
 کوئی وی برہوں دی بھاہ بلدی کول مسمیندا نہیں
 آونے جیں بھر کدی تے تیل پاوُن آونے
 مُدتاں توں اے رات دینھ وسدا کھڑے پنجواں رامینہ
 سدھ نہ رہی برساتاں تھیاں ہن کیا ساوُن آونے؟
 بے رخی محفل جے چاکیتی ہے توں رُس کے نہ ٹرے!
 کیں بھلا بچ کے پکھوں تیکوں ولاوُن آونے
 آخری ویلے اُجھل ہلت چاڈیندوں چارہ پیل
 تانگھ ہم سوہنے میکوں اج منہ دکھاوُن آونے

اپنی اپنی جاہ کنوں ہلدے نی پتھراں دے پہاڑ
 میں بھلا کیندے کیتے دریا ویاون آونے
 ڈیکھتے وٹ پاگھنے محفل متھتے ول اتھاں
 کیوں اساں شکوہ کہیں دادل رنجاون آونے

اکھیاں ڈتیاں ہتھ پیر ڈتے

شاعر: استاد امیر حسین امیر

اکھیاں ڈتیاں ہتھ پیر ڈتے تینوں بولن لئی زبان
 کہ شکر توں رب دابندیا رب دے ہن احسان
 توں نعمتاں رب دیاں دا کر بند باشکر ادا
 جہڑا مالک مشرق مغرب دا ہے آپ خدا
 تینوں مٹی وچوں پیدا کیتا تیں وچ پائی ہس جان
 کہ شکر توں رب دابندیا.....
 اے چند ڈینھاں دی زندگی یارو میلے ہن
 کچھ کھٹ گھن بندیا ول نہ آنے ویلے ہن
 لنگھ ویلھا ویسی ول توں کر سیں بہوں ارمان
 کہ شکر توں رب دابندیا.....
 تیڈے دل وچ رہیا جیانا خوف خدا دا ڈر
 کہڑا منہ ڈکھلیتیں پاک نبی توں شرم توں کہ
 تیں کیوں چا بھلایا اپنے نبی دا ہے فرمان
 کہ شکر توں رب دابندیا.....
 تیں شیطان کیوں راہواں چا اپتایاں ہن
 تیں رب دے روزے نمازاں کیوں چا بھلایاں ہن

توں دوڑ کے جا مسجد وچ سُن کے رَب دی ازاں
 کہ شکر توں رَب دایں دیا.....

اللہ پاک انہاں دیاں راہواں

شاعر استاد امیر حسین امیر

اللہ پاک انہاں دیاں راہواں تے لا

تیڈی تھئی اے جنہاں اُتے خاص عطا

تیڈا تھیا جنہاں اُتے خاص انعام

انہاں پایا ہے دُنیا تے اچڑا مقام

انہاں لوکاں دیاں راہواں میتوں ڈکھا

تیڈی تھئی اے جنہاں اُتے خاص عطا

ابوبکرؓ و عمرؓ، عثمانؓ و علیؓ

سب قطب قلندر غوث و ولی

میدے دل وچ محبت انہاں دی بٹھا

تیڈی تھئی اے جنہاں اُتے خاص عطا

میں اپنے اُتے ظلم کیڈا کیتا

کدی بھل کے وی سجدا نی تیڈا کیتا

میدے کر چا گت راہواں کوں معاف خُدا

تیڈی تھئی اے جنہاں اُتے خاص عطا

تیڈے حسنؓ، حسینؓ تے مولیٰ علیؓ

نالے راضی ہوئے میں تے سوہنا نبی

میدے منظور کر چا رِیا اے دُعا!

تیڈی تھئی اے جنہاں اُتے خاص عطا

تیں جیندے کیتے ہے بیٹیا جہان
 اس مستی کے صدقے ڈے کا مل ایمان
 ہووے لب تے امیرے حمد و ثنا
 تیڈی کھٹی اے جنہاں اُتے خاص عطا

میڈا عشق وی توں

شاعر: حضرت خواجہ غلام فرید

میڈا عشق وی توں میڈا یار وی توں
 میڈا دین وی توں ایمان وی توں
 میڈی رُوح وی توں میڈا جسم وی توں
 میڈا قلب وی توں جند جان وی توں
 میڈا دین وی توں ایمان وی توں
 میڈا دھرم وی توں میڈا بھرم وی توں
 میڈا شرم وی توں میڈی شان وی توں
 میڈا دین وی توں ایمان وی توں
 میڈا ذکر وی توں میڈا فکر وی توں
 میڈا ذوق وی توں وجدان وی توں
 میڈا دین وی توں ایمان وی توں
 میڈا کعبہ قبلہ مسجد منبر
 مصحف تے قرآن وی توں!
 میڈا دین وی توں ایمان وی توں
 میڈا خوشیاں دا اسباب وی توں
 میڈا سؤالاں دا سامان وی توں

میڈا دین وی توں ایمان وی توں
 جے یار فرید قبول کرے
 سرکار وی توں سلطان وی توں
 میڈا دین وی توں ایمان وی توں

لٹھے دی چادر

(لوک گیت)

لٹھے دی چادر اُتے سلیٹی رنگ ماہیا
 آپہ سامنے کولوں وی رس کے نہ لنگ ماہیا
 کوئی پٹ پھلیاں دی جوڑی جندھولے دے ناں لاچھوڑی
 لٹھے دی چادر اُتے سلیٹی رنگ ماہیا
 کوئی روہ توں لتھیا پانی
 ڈھولاتے میں ہانی ہانی
 لٹھے دی چادر اُتے سلیٹی رنگ ماہیا
 کوئی پارو جن شرناہیاں
 تیڈیاں لگن پیاں رسواہیاں
 لٹھے دی چادر اُتے سلیٹی رنگ ماہیا
 کوئی دیہڑے دیوچ جندھیاں
 جندھڑی ساڑھی پابتدیاں
 لٹھے دی چادر اُتے سلیٹی رنگ ماہیا
 کوئی اُچی خجی دے ڈوکے
 وسن نہ ڈیندا ظالم لوکے
 لٹھے دی چادر اُتے سلیٹی رنگ ماہیا

تیڈی دید ساڈی عید

شاعر: افضل عاجز

اے دُنیا تاں چانجی اے
اساں تیڈے دشمن سہی میاں والی تاں سانجھی اے (ماہیا)

عید وے.... تیڈی دید ساڈی عید وے
سوں اللہ دی وے سوہنا عیداں لکھاں تے کروڑاں
تیڈی پیار بھری ہک دید وے
عید وے... تیڈی دید ساڈی عید وے

تیریاں.... وے میں ہر دم تیریاں
توں ہیں اکھیاں دا نور میڈے دل دا سرور
تیڈے دم نال خوشیاں نے میریاں
تیریاں.... وے میں ہر دم تیریاں

ڈھول وے.... ذرا مٹھا مٹھا پول وے
شالا جیویں چن ماہی، چھڈ بے پُرواہی
گنڈھ پیار والی سانو لاکھول وے
ڈھول وے... ذرا مٹھا مٹھا پول وے

چوڑیاں.... میڈے ہتھاں دیاں چوڑیاں
بھر بھر کے میں ہاواں، نیوکوں پیٹی سمجھاواں
گلاں لوک کریندا نئے کوڑیاں!
چوڑیاں.... میڈے ہتھاں دیاں چوڑیاں

پھلا میڈا جی ڈھولا

(لوک گیت)

پھلا میڈا جی ڈھولا، کوئی مغزی وے چولے دی
 روون نی ڈیندا واہ مرضی وے ڈھولے دی

پھلا میڈا جی ڈھولا، کوئی صدے جھولیاں
 مڈاں ماہی آملیس جڈاں رو رو مرولیاں

پھلا میڈا جی ڈھولا، کوئی کھڑے گلاب ہوندے
 آخر اچڑ ویس نیں سداوے شاپ ہوندے

پھلا میڈا جی ڈھولا، گھا کپدیاں راہ کر کے
 آئی نال مرولیاں نہ ماریں جڈا کر کے !

پھلا میڈا جی ڈھولا، جگ دکھیا صفا کر کے
 کیڈا خوش بیٹھا ہیں میڈی جھوک تباہ کر کے

پھلا میڈا جی ڈھولا، کوئی درد مکاگے نی
 گھاٹے سچناں دے ساڈے امن و پنجاگے نی

پھلا میڈا جی ڈھولا، کوئی لکڑی وے رنگ ملیا
 پھوڑ کے دکھیاں نوں ڈھولا غراں دا ونج بنیا

پھلا میڈا جی ڈھولا، پھل پٹا گیا سہرے دا
 میل کے سٹ گھنیاں گند سمجھ کے ویہڑے دا

پھلا میڈا جی ڈھولا، کوئی سبزی تل گئی اے
 توڑ بھاون دی گل ڈھولے کوں بھل گئی اے

کر کر منتاں یار دیاں

شاعر یونس خان (مرحوم) عیسیٰ خیلوی

کر کر منتاں یار دیاں، آخر آں جوانی ڈھلی

یار نہ میں ول جھاتی پاتی میں سگ گئی ہاں کھلی کھلی

سچن کون نت میں کردی سوالے

سچن نہ میں ول اکیاں بھالے

نت کردا او ٹال ٹالے

میں آواں خالی ولی ولی، کر کر منتاں

چھوٹی عمر وچ پریت لگائی

کڑی وی نہ سوہنے آن بجھائی

ہائے میں ویندی ہاں جلی جلی، کر کر منتاں،

پالے پالے گزری جوانی

کول نہ سٹیم دلیر جانی

بھل کے میں سینے عشق دی کانی

پھر دی دیوانی بن گلی گلی، کر کر منتاں...

یونس یار گیا دل کھس کے

سٹ گیا میگوں بجرے وس دے

کڑی وی نہ آن کے حال چاڑ سے سے

بیمار پتیاں منجی ملی ملی، کر کر منتاں....

ایہو ڈس ٹریں ہا

شاعر: اقبال نصرت تونسوی

ایہو ڈس ٹریں ہا سچن ویندی واری !
 میکوں کیندے سانگے اتھاں چھوڑی ویندی !
 ختم کر کے پل وچ ڈیہاڑے خوشی دے
 مصیبت دے بھڑ مینہ بدل جوڑی ویندی
 جیکر چارہ لگدی میکوں نال گھن چل
 میڈے درد دے تے ڈکھ نال گھن چل
 ہئی صدقہ جوانی دا ہر حال گھن چل
 غماں و ات ڈے کتے منہ موڑی ویندی

ایہو ڈس ٹریں ہا.....

کہیں کوں نہ شالا اے دت ڈینھ ڈکھالے
 سچن پاجھ ڈکھ دے بدل کون ٹالے
 سفینہ محبت دا کر پھالے پھالے
 ڈکھالے سمندر دلیوچ پوڑی ویندی

ایہو ڈس ٹریں ہا.....

اے نصرت کہیں نال کھل ہس نہ راہسی
 ڈکھی دل پیٹسی میڈے وس نہ راہسی
 جے جیاں تاں جیون دی اوچس نہ راہسی
 جگر پاش آہیں دا گھر جوڑی ویندی
 ایہو ڈس ٹریں ہا.....

تیڈے پاجھ کدی جے نبھ سگری

شاعرہ عقیل عیسیٰ خیلوی

تیڈے پاجھ کدی جے نبھ سگری
 اساں اج وی کنارہ کرویندے
 ہک وار جے مرنا پے ویندا
 اساں موت گوارا کرویندے
 اے زہر ڈکھاں دا پی گھندے
 سب پھٹ عمر اے سی گھندے
 تیڈا پیار کدی جے مل جاندا
 جیتا وی گوارا کرویندے
 تیڈے پاجھ کدی
 اساں جگ دے ہنے کیوں سہندے
 ایویں لک لک کے اج کیوں بہندے
 کچھ لاج جے رکھدا تول ساڈی
 سکھ نال گزارا کرویندے
 تیڈے پاجھ کدی
 بھلے اپنے عقیل نصیب ہوندے
 کیوں یار دے نال رقیب ہوندے
 کیوں میں جگ وچ تنہا ہوندا
 کیوں لوک کنارہ کرویندے
 تیڈے پاجھ کدی

میڈے عشق رُوایا رَج سائیں

شاعر: شمس الدین گیلانی، اچھ شریف

میڈے عشق رُوایا رَج سائیں
گئے جوڑ خوشی دے بھج سائیں

مندی بھلی تیڈی بانڈری آں
تو نے بھانڈی تے ان بھانڈری آں
تیوں سہجوں ول ول چہنڈری آں

میڈی آپ پللیسو لَج سائیں
گئے جوڑ خوشی دے بھج سائیں

جیسی ڈینھ میں اکھیاں لایاں ہم
گیان خوشیاں دے مکھلیاں ہم
بھج مونجھاں گل کوں لایاں ہم

گئی اُس ڈینھ دی دج رَج سائیں
گئے جوڑ خوشی دے بھج سائیں

چھوٹے لادی پریت کوں یاد کرو
میڈا پورھیا نہ برباد کرو!
تو نے گا ہے گا ہے چا یاد کرو

شالامین تے تھیون جج سائیں
گئے جوڑ خوشی دے بھج سائیں

ڈسودلبر کوں تیں باجھوں

شاعر ارشد ہاشمی عیسیٰ خیلوی

ڈسودلبر کوں تیں باجھوں رہا سرکار نی تھیندا
 ہجردی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
 پی آٹا ملندی کوں اے گھٹنا لوٹ بھل ویندا
 تے دانے صاف کردی کوں گڈھن چھنڑ کون بھل ویندا
 پچایا میں توں درداں دا ایہا تڑ فار نی تھیندا، ہجردی ماری
 دھوئیں دے بیج میں نت روواں تے نت چولا لپی ویندا
 تیڈی یاداں بیج ایچ کھونڈی کہ ڈدھ کڑھ کڑھ وئی ویندا
 سنبھالا میں ہکلی توں تیڈا گھر پار نی تھیندا
 ہجردی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
 میں اکتھ راہواں توں اکتھ راہویں ایویں سائل نہ تڑیا توں
 میں کلہری لگھری روندی ہاں خڈا دے ناں تے ول آتوں
 میں توں نت قسمیں جڈباں داسنا ڈسکار نی تھیندا

ہجردی ماری توں ...

حمیلاں، لونگ، گانی تے میں پاواں ہار کیس کیتے؟
 چھکاں اکھیاں دیوچ قائل کجلی دی دھار کیس کیتے؟
 اے لوکاں کوں بکھاؤن لئی میں کھوں سنگھار نی تھیندا
 ہجردی ماری توں

پوہاری گھردی رہ ویندم جڈاں تیڈی ہے یاد آندی
 میں جگ دے سامنے ہسری تے چھپ چھپ کے ہاں کر لاندی
 نبھایا میں توں ہن قسمیں ایہا کردار نی تھیندا

ہجر دی ماری توں
 صبح تے شام ڈینھ راتیں میگوں تڑپائی رکھدا ہے
 ہجر ہر دم گلے وچ میڈا ساہ اٹکائی رکھدا ہے
 بھلائے تیر کیوں ارشد کلجوں پارنی تھیندا
 ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کارنی تھیندا

نچی جی گل توں رسدائیں

شاعر: سید مجبور بخاری - شہر سلطان

نچی جی گل توں رسدائیں ڈھولا تیڈی کمالے
 ڈیکھاں ناراض نہ تھی میڈی بہوں مجالے
 ساریاں تیڈیاں منیساں ہک توں ناراض نہ تھی
 قدمیں تے سر رکھساں ہک توں ناراض نہ تھی
 یا نہیں دی کار ایساں ہک توں ناراض نہ تھی
 لکھ نوکریاں کر لیاں ہک توں ناراض نہ تھی!
 جو بن ایویں گلیساں ہک توں ناراض نہ تھی

پیریں ڈھٹی بھلی دا پاہیں پدھا سوالے

ڈیکھاں ناراض نہ تھی میڈی بہوں مجالے

ہک ادوی وقت ہائی میڈے سوانہ رہندا
 زوئے گسڑ کے جھولی تھی تھی نہال پہندا
 سنبھلی ہوئی دیاں ہاویں پچھ پچھ سنبھالاں لہندا
 لکھ اپنیاں مناکے ڈو میڈیاں ہاویں سہندا
 اج کھر سڈاں جو تیکوں لحظہ نی آن پہندا
 اچھے جے تہر تیڈے جیوں تچھے مجالے

ڈکھڑے کیٹج ویندن اے وی اُمید ہے پی
 دریا وینج ویندن اے وی اُمید ہے پی
 سائے ڈھلج ویندن اے وی اُمید ہے پی
 پاڑیے سوئج ویندن اے وی اُمید ہے پی
 رُکھڑے مینج ویندن اے وی اُمید ہے پی

پَر وقت نی وِسرے داتاواں دی مثالے
 ڈیکھاں ناراض نہ کھتی میڈی بہوں مجالے
 ہن توں جے ہن سیتدا آخر قصور کیا ہے؟
 نے کھڑ سلام ڈیندا آخر قصور کیا ہے؟
 ٹکریں تاں نی الیندا آخر قصور کیا ہے؟
 متھاہیں چا وٹیندا آخر قصور کیا ہے؟
 پچھاں تاں نے ڈسیندا آخر قصور کیا ہے؟

پچھن تاں میڈا حق و رحمت کوں کیوں جلالے
 ڈیکھاں ناراض نہ کھتی میڈی بہوں مجالے
 حشریاں جوئیں لواٹیاں میں ہاں دی ہوں نہ کیتی
 اکھیں تیں رُت رواٹیاں میں ہاں دی ہوں نہ کیتی
 عزیزیاں تیں پچھائیاں میں ہاں دی ہوں نہ کیتی
 بیچھاں تیں کر ڈکھائیاں میں ہاں دی ہوں نہ کیتی
 ان پھودیاں تیں چوائیاں میں ہاں دی ہوں نہ کیتی

مچو روم دا اج تاں فریادی وال والے
 ڈیکھاں ناراض نہ کھتی میڈی بہوں مجالے

ڈوہڑہ

اساں لفظ خلوص تے وکدے پیوں آج فائدہ چا ساکوں مُل گھن گھن
 ہوں شاہ پر تیڈے در آیوں کھی محض گدا ساکوں مُل گھن گھن
 توں ہا چا کر اساں تیڈے ہوں تیکوں مُل دا کیا ساکوں مُل گھن گھن
 ساڈے نال چا ارشد پیارے بس ڈوہڑول آلا ساکوں مُل گھن گھن
 (امان اللہ ارشد)

نہ مار نیناں دے تیر

شاعر: حضرت خواجہ غلام فرید

وے توں سائولا، نہ مار نیناں دے تیر

اکھیاں شکر کارن نت بکھیاں

ہن پاپی، بے پیر، وے توں سائولا

کو تھی کئی تیڈے نالوں

نہ کر یار کریر با، وے توں سائولا

تیڈے نال ہے سائول سوہنا

دل لاون تقصیر، وے توں سائولا

موجھاں دوست نے خوشیاں سمن

سکھ ویری بڑکھ ویر، وے توں سائولا

غوث قطب سبتیں توں صدقے

کون فرید فقیر؟

وے توں سائولا، نہ مار نیناں دے تیر

پلو اڈا اڈا تے منگدی دُعا

شاعر: نجیب اللہ نازش - چندوپریہ کمال

پلو اڈا اڈا تے منگدی دُعا جانیاں
ہن تہاں آجانیاں، ہن تہاں آجانیاں

توں جو کینو تیری روکندی رہم
تیڈے پیریں تے بوچھن سٹیندی رہم

مینو ہک نہ میڈی التجا جانیاں
ہن تہاں آجانیاں

دل اُداس دہنجوں میڈے دُکدے نہیں
میڈیاں پھلیاں تے دُخسار سُدے نہیں

دردِ دل دی کریں ہا دوا جانیاں
ہن تہاں آجانیاں

کانگا بولے تہاں خوش تھی اڈاواں ودی
سڈ سہیلیاں تے جاگے پلہاواں ودی

تھال نیریاں دے ڈیندی ونڈا جانیاں
ہن تہاں آجانیاں

ڈھیر نازش نہ میکوں سکا جلدی آ
نین روندے رہا دُخ دُکھا جلدی آ

مِل گئی ڈھیر میکوں سزا جانیاں
ہن تہاں آجانیاں

اللہ کر لسی چنگیاں

شاعر، افضل عاجز
 اللہ کر لسی چنگیاں سے ... تمک و لسن تنگیاں ڈھولنا
 دل چھوٹا نہ کرو سے ڈھولنا
 اللہ سے ہتھ ڈور سے ماہی ... ساڈا کھڑا زور سے ماہی
 ہم دُعا میں منگیاں سے
 تمک و لسن تنگیاں ڈھولنا، دل چھوٹا ...
 کی ہو یا تمکھ موڑ گئے ہن ... رشتے نل طے توڑ گئے ہن
 میں جو تیبڑی سنگیاں سے
 تمک و لسن تنگیاں ڈھولنا، دل چھوٹا ...
 محلاں دی میکوں لوڑ نہ ماہی ... دل میڈا تاں توڑ نہ ماہی
 میں تیبڑے رنگ رنگیاں سے
 تمک و لسن تنگیاں ڈھولنا، دل چھوٹا ...

ڈوہڑے

شاعر، شمس الدین گیلانی
 بن ساقی پیار دا جام پلائی ہوں ڈینھ توں پن مدہوش و داں
 این مستی دیوچ مست تھیاں، تھیا ہوش کنوں روپوش و داں
 بے انت پلائی کئی انت نہیں کیتی کئی پیانے نوش و داں
 ہے شمس الدین جو حال تھیا پر پیار دیوچ پُرجوش و داں

(تاخراتے)

مجبور کی کہانی، عطاء کی زبانی

مجبور عیسیٰ خیلوی مخلص دوست بھی ہے ایک عظیم انسان بھی اور
ایک معروف سرائیکی گیت نگار بھی، میں نے مجبور عیسیٰ خیلوی کا کلام
سب سے زیادہ گایا ہے۔

۱۔ بو چھٹا میں توں یار نہ کھس وے ...

۲۔ پیخیر را غلے ...

۳۔ پہ مخواہ دے شاہ ...

۴۔ آساں تاں توڑ نہ بھا چھوڑی ...

۵۔ چنے نال چاننی ...

۶۔ کرگئی کرگئی جادو کرگئی ...

ان گیتوں کو سینکڑوں مرتبہ گایا تو ایک عجیب سی کیفیت مجھ پر
طاری ہوئی اور جو عوام سے مجھے چاہت ملی اس کا قرض میں آج تک نہ اتار سکا۔
اللہ تعالیٰ نے کچھ کام کسی کے ذمے رکھ دیئے ہیں وہ کام صرف وہی
کر سکتا ہے کوئی اور نہیں، میں ایک گلوکار اور وہ ایک شاعر،
اب جب بھی مجبور مجھے ملتا ہے تو میں اس سے ایک ہی فرمائش کرتا
ہوں ”مجبور“ میں نے سچہ پینا ہے۔ کیوں؟ شاید اس کی تفصیل
اپنی زندگی میں بتا سکوں۔

عطاء اللہ خان عیسیٰ خیلوی

عیسیٰ خیل ضلع میانوالی

گیتوں کا بادشاہ

(محبور عیسیٰ خیلوی سے)

محبور عیسیٰ خیلوی یکم جنوری ۱۹۳۵ء میں عیسیٰ خیل میں پیدا ہوئے۔ عیسیٰ خیل میں میٹرک کرنے کے بعد ۱۹۵۲ء میں گورنمنٹ ڈگری کالج میانوالی سے ایف اے کیا۔ جون ۱۹۵۴ء میں مڈل اسکول ماڑی شہر میں درس و تدریس سے وابستہ ہو گئے، بی اے سروس کے دوران پرائیویٹ کیا۔ اگست ۱۹۵۶ء میں محکمہ ریلوے میں بطور ایس ٹی ای ملازمت اختیار کی مئی ۱۹۹۱ء میں محکمہ ریلوے سے ریٹائرمنٹ لی۔

محبور عیسیٰ خیلوی کو شاعری کا رُحمان زمانہ طالب علمی سے تھا۔ مزاج میں سرشت ناسی کا جوہر بھی تھا اس لئے آپ کے کلام میں بھرپور موسیقیت پائی جاتی ہے۔ وہ لکھے ہوئے لفظوں کی بجائے گائے ہوئے گیتوں کے ذریعے لوگوں تک پہنچا ہے۔ اگر اُسے آواز کی دنیا میسر نہ آتی تو وہ پھول ہیں خوشبو کی طرح بند رہتا، اور شاید لوگ اس کے نام سے بھی ناواقف ہوتے یہ بات بھی درست ہے کہ اس کے تعارف کا وسیلہ اور حوالہ کوئی بھی بنا ہو بہر حال اُس نے اپنا لوہا منوایا ہے۔

سرائیکی زبان کے نامور گلوکار عطاء اللہ خان عیسیٰ خیلوی نے محبور عیسیٰ خیلوی کے سب سے زیادہ گیت گائے ہیں جو کہ تمام کے تمام عوام میں بیحد مقبول ہوئے ہیں۔ محبور کو اپنے کلام کی اشاعت کے لئے عطاء اللہ خان کی سحر انگیز آواز میسر آئی ہے۔ کیونکہ عطاء اللہ خان کی آواز پوری دنیا میں سُنی سمجھی اور پہچانی جاتی ہے۔ اسی حوالے سے محبور عیسیٰ خیلوی کی شاعری بھی پوری دنیا میں سُنی سمجھی اور پہچانی جاتی ہے۔

عطاء اللہ عیسیٰ خیلوی سے پہلے عیسیٰ خیل کے ایک نامور استاد گلوکار امتیاز خالق مرحوم نے مجبور عیسیٰ خیلوی کے ۲۵ گیت ”میانوالی کے لوک گیت“ کے نام سے راولپنڈی ریڈیو سے گائے، مجبور عیسیٰ خیلوی نے تقریباً چالیس سال پہلے امتیاز خالق مرحوم اور گلستان خان کے ہمراہ لوک دھنوں کی تلاش میں ضلع میانوالی کے ایک ایک گاؤں کی خاک چھانی اور ان لوک دھنوں پر گیت لکھے اور پھر گلوکاروں تک انہیں پہنچا کر لوک دھنوں کے نرانے کو محفوظ کر دیا۔ اس لئے مجبور کے لاتعداد گیت ایسے ہیں جن کے مکھڑے تو لوک ہیں مگر باقی انترے اس نے خود لکھے ہیں یہ ایک بڑا کام ہے جو مجبور نے سر انجام دیا ہے۔

مجبور عیسیٰ خیلوی خلوت پسند، حلیم طبع، کم گو اور اگلی شرافتوں کا نمونہ ہے اس نے کبھی مُشاعرے میں حصہ نہیں لیا۔ وہ میانوالی کی شناخت اور شرافت کا نشان ہے۔ وہ سرلٹیکی زبان کا مضبوط، توانا، سچا، کھرا مخلص اور محنتی شاعر ہے۔

مجبور عیسیٰ خیلوی کے کلام کو عطاء اللہ عیسیٰ خیلوی کے علاوہ بھی بہت سے گلوکاروں نے گایا ہے۔ جن میں محمد ایوب خان نیازی، عطا محمد نیازی داؤد خیلوی، عبدالستار زخمی، شوکت اللہ عیسیٰ خیلوی، حمید اللہ نیازی عیسیٰ خیلوی، فیاض کاظمی، جام ارشاد ساغر، محمد شفیع و تہ خیلوی، زہرہ خانم، فیصل آبادی، ترنم ناز، عابدہ خانم، نیگنہ یا سمین ڈیروی اور تبسم وارثی شامل ہیں۔

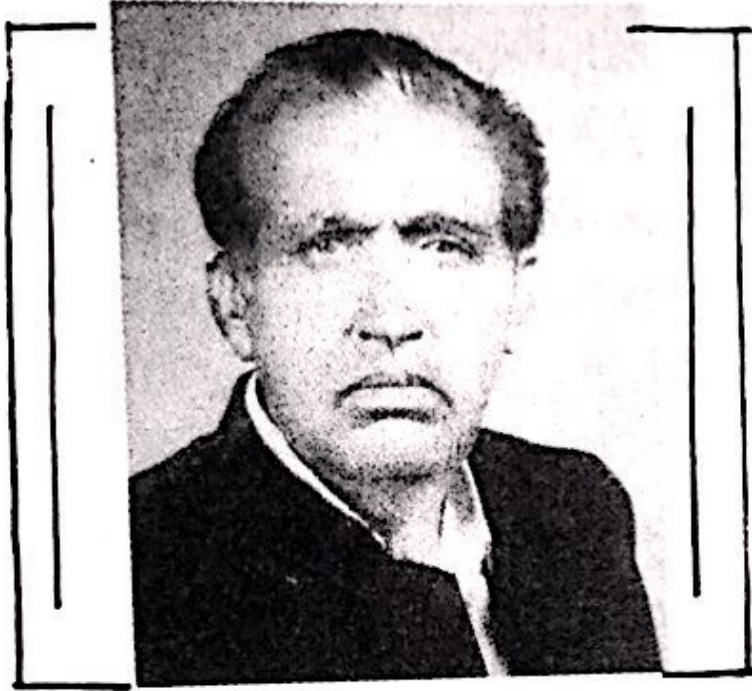
مجبور عیسیٰ خیلوی کے تین صاحبزادے ڈاکٹر ظفر کمال (ایم بی بی ایس) اقبال سعید رضوان (ایم ایس سی) اور سرور جاوید (بی اے) ہیں۔

مستقل پتہ

مجبور عیسیٰ خیلوی، موضع شیخ محمود والا راستہ

عیسیٰ خیل ضلع میانوالی

محبور عیسیٰ خیلوی کے گیت اور ڈوہڑے

یہ ماننا ہے وہی دل اور وہی جذبات ہیں تیرے
مگر صورت تیری محبور پہچانی نہیں جاتی !
محبور عیسیٰ خیلوی

ہن تاناں موڑ مہاراں

شاعر: محبور عیسیٰ خیلوی

ہن تاناں موڑ سچن وے مہاراں
بھیت داں مار گھنم انتظاں داں
توں وی دل آ اوہارت ول آئی ۔۔۔ پیش جیس رت کبول پی ہی جدائی
سو ندیاں نی بن تیڈے ہن گزاراں
سو تہہ رب دی نہیں آرام ہک پل ۔۔۔ دل گیا بھاہ ہجر و تیج سڑ پل
و تیج غماں دے ڈتا چھوڑ یاراں

میں تال یاد تیری وچ ہاں راہندا ۔۔۔ سیا ہجر کلیجہ جلاندا
 ہتھیاں جاری اکھیں چوں پھواراں
 واسطے پاواں تیکوں خُدا دے ۔۔۔ کیس گھڑی اپنا مکھڑا دکھاوے
 تیبڑے قدمائے تے چند اپنی واراں
 کرے مجبور ارمان کاہدا ۔۔۔ ریت کوں منظور نہیں وصل ساڈا
 کیتے ترے ملن دے ہزاراں
 جیتداں مار گھتم انتظاراں

بے درد ڈھولا

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

بے درد ڈھولا ایویں نہ کر توں !
 نہ تال مرو۔ سائیں ڈھولا ہجرتوں
 بے درد ڈھولا لگرا ہیں پیارا ۔۔۔ دم نال تیبڑے دل کوں بہارا
 پچھ گھن توں میڈے دل تے جگر توں
 بے درد ڈھولا دلدار میڈا ۔۔۔ دم نال تیبڑے ہم مان کیڈا
 کیں ویلے عاشق دی آگھن خبر توں
 بے درد ڈھولا منگاں دُعائیں ۔۔۔ ڈبکھاں نہ تیکوں مونجھا کڈا ہیں
 لگرا ہیں مٹھڑا کھنڈتے شکر توں
 بے درد ڈھولا کردا کمال ۔۔۔ کڈھ دل کوں گھندا اکھیاں دے نال
 کوئی وی نی پچدا اس جادو گرتوں
 بے درد ڈھولا ایہو حُسن مانے ۔۔۔ ڈنیدے دُعائیں عاشق نمائے
 شالا کچھ نہ تھپوی بھیرے نظر توں

بے درد ڈھولا ڈھدی جو رہیاں ... پلے بخت جیندے منظور کھتیاں
 گرماں دی تترپی کہہ گئی نظر توں
 بے درد ڈھولا لاویں دلاسه ... تیڈے دردے پاجھوں کوئی نہ پاسہ
 خالی نہ ٹوریں مجسبور درتوں

مار نہ چھنڈیاں

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

مار نہ چھنڈیاں چھوڑ ڈے کنگڑاں والی پانہ
 پہلوں ونڈ شیرینی وے میں ایڈی ہلکی تانہ
 چھلے چھلے ہر مینڈھیاں ... وے میں کڈاں تیڈی منگندی آں
 مار نہ چھنڈیاں
 دیہڑے دے وچ ہیر ... وے میں کڈاں تیڈی پتیر
 مار نہ چھنڈیاں
 پوہے لوائے پردے ... اچ دے یار وفانہ کر دے
 مار نہ چھنڈیاں
 والاں نال پراندا ... میڈے مگر وں کیوں تی لاهندا
 مار نہ چھنڈیاں
 مطلب دے سب یار ... مطلب پاجھ نہ رکھ دے پیار
 مار نہ چھنڈیاں
 والاں دے وچ چھل ... تیکوں لگی ہوئی ہے جھل
 مار نہ چھنڈیاں
 پہلوں کہہ اقرار ... دغا نہ کرنا سائلوں یار
 مار نہ چھنڈیاں

منگے دُعا مجبور ۛ بھڑی اکھ سپنناں توں دُور
مار نہ چھنڈیاں.....

”بوچھنا، میں توں یار نہ کھس“

شاعر: مجبور عیسیٰ نیلوی

بوچھنا! میں توں یار نہ کھس وے
بھڑی دلاں دی ہئی چاڈس وے
پھلاں اُتے بہار ۛ جم جم جیون ہردے یار
بوچھنا! میں توں.....

تپا کھلا سے تنور ۛ ہوندے ڈھول اکھیاں دے نور
بوچھنا! میں توں.....

گل چٹی سے قمیض ۛ ہوندے سجن نہ بھلن چخیر
بوچھنا! میں توں.....

گھنگرے گھنگرے وال ۛ جیندیاں مویاں تیبڑے نال
بوچھنا! میں توں.....

ٹھنڈی ٹھنڈی ہوا ۛ کیں لے ہون نہ سجن جردا
بوچھنا! میں توں.....

تیں چن دی ہک دید ۛ ساڈے بھانے عید ہے عید
بوچھنا! میں توں.....

پکیاں پیریاں وے ۛ تیری ہاں تیری ہاں تیریاں وے
بوچھنا! میں توں.....

اُڈ دا آیا کاں! ۛ نیٹی ہئی بانہہ تاں چھوڑیں ناں
بوچھنا! میں توں یار نہ کھس وے ۛ بھڑی دلاں دی ہئی چاڈس وے

”ڈھولا سائولا“

شاعر: محبوبہ عیسیٰ خیلوی

توں چھبے دی بُوٹی وے ڈھولا وے سائولا
تتڑی عشق دی وا اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

توں پلا نازاں تے وے ڈھولا وے سائولا
ڈیندا عشق رُلا، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا، ڈھولا سائولا.....

توں نہ اکھیاں لاویں وے ڈھولا وے سائولا
اکھیاں کرن تیاہ، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

اکھیاں لان توں پہلاں وے ڈھولا وے سائولا
میں توں گھن صلاح، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

توں ڈبیس من تار وے ڈھولا وے سائولا
راہواں وچ دریا، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

عشق چنا نہہ دا پانی وے ڈھولا وے سائولا
کوئی نہ پار چڑھا، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

اوکھی عشق دی منزل وے ڈھولا وے سائولا
لمبے لمبے راہ، اوکھا ہے معاملہ ڈھولا سائولا.....

اہرے لوک سیانے وئے ڈھولا وے سائولا
عشق ہے بُری بلا، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

اے ونگاں بہوں کالیماں ڈھولا وے سائولا
چاہواں نال نہ پاء، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

اے اکھیں بہوں سوہنیاں ڈھولا وے سائولا
کوڑا کجل نہ پاء، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

توں سُکھی دم شالا وے ڈھولا وے سائولا
دل کوں روگ نہ لاء، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا.....

تیکوں بہوں سمجھایا وے ڈھولا وے سائولا
گل مجبور دی چاء، اوکھا ہے معاملہ
ڈھولا سائولا، ڈھولا سائولا.....

”بلے بلے پوگئی لٹ ماہیا“

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

اکھیں تاں تیڈیاں وانگ کٹوراں... وچ کجلے دی مٹھ ماہیا

بلے بلے اوپئے گئی لٹ ماہیا

سمکھ تاں تیڈا چن داٹوٹا... زلفتاں چھلاں وانگڑیاں

بلے بلے اوکالیاں نانگڑیاں

نک تاں تیڈا تیغ دا پپلا... کوکیاں لائی ٹھاہ ماہیا

بلے بلے اوپے گئی ہاہ ماہیا
 ہک تاں تیڈی پتلی کانی ... اُتے قمیضاں چونڑویاں
 بلے بلے نی رلیاں ہونوڑیاں
 ہک تاں توں ہیں ٹیک دلاں دی ... ڈو جھا اپن پھانٹ اکھیاندا
 بلے بلے او ماہی چکیاں دا
 ہک تاں توں ہیں سب توں سوہنا ... کوئی تیڈے میل دیا
 بلے بلے او ماہی عیسیٰ خیل دیا
 رنگ تاں تیڈا اصلوں کیسری ... اُتے تھلا نور دیا!
 بلے بلے سچن مجبور دیا

کڈاں آسم ڈھولا ول

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

کڈاں آسم ڈھولا ول ... اللہ داناں ہئی ڈس جوگی آ
 نیس صبر تھیندا ہک پل ... اللہ داناں ہئی ڈس جوگی آ
 ڈیکھ ذرا میڈے ہتھ دیاں لیکاں ... کتیں وتڑی ہور اڈریکاں
 دروازے میں کمل کمل

اللہ داناں ہئی ...
 گنجیاں تیڈیاں اہریاں کیا کچھ ... واسطے دے کہ کوئی پیچھ بگھ
 میڈے دل لکھی کوئی گل
 اللہ داناں ہئی ...

پنج اییاں گھن روک مے جوگی ... ہک گل ڈس ڈوٹوک وے جوگی
 وت اوتناں نال ولسی ول
 اللہ داناں ہئی ...

لاکے میں مجسبور کوں چنتے ... رت جانے اوڑ گئے کنتے
 او کیوں نی آندا ول ؟
 اللہ دا ناں ہی ڈس جوگی آ

میڈا ڈھول سچن

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

میڈا ڈھول سچن، میڈا ڈھول سچن
 بہوں رلیاں ہور نہ رول سچن !
 کڈی آ بہہ سامنے میرے ... تو نے کنڈ کر باہویں خیرے
 بھاویں بول تے بھاویں نہ بول سچن
 بہوں رلیاں
 اکھیں پالے ہتھواں ڈپوے ... محب خون جگر دا پیوے
 ڈساں کیا کیا ڈکھڑے کھول سچن
 بہوں رلیاں
 ناں رت دے ڈھولا ڈس وے ... کڈاں کرنی ظلم دی یس وے
 کڈی خوشیاں دی گل کھول سچن
 بہوں رلیاں
 گل میں مجسبور کوں لاویں ... میڈے رن دا چا مل پاویں
 کڈی میڈیاں وفاواں تول سچن
 بہوں رلیاں

لاہ لہی تیں مُندری میڈی

شاعر، مجبور عیسیٰ خیلوی

لاہ لہی تیں مُندری میڈی چالال دے نال وئی وئی

ہن کیوں نی ڈیندا میکوں اپنا رومال وئی وئی

تیڈے وعداں تے ہرگز کردی اعتبار نہی

تیڈی محبت دا میں کردی اقرار نہی

پہلاں میں چاندی جے تیڈی اے چال وئی وئی

ہن کیوں نی

حسن جوانی تے توں ایڈا غور نہ کر

پل دی بہار سمجھیں اپنا اے روپ دلبر

راہندا ہمیش نہی رنگلا جمال وئی وئی

ہن کیوں نی

اللہ فرمبندے دغا یاراں دے نال نہ کر

سچناں کوں لاویں ہرگز لارا نہ لیا دلبر

دل نہ کسے دا توڑیں نازک ہی مال وئی وئی

ہن کیوں نی

اپنا دے نال کیتے دھو کے فریب اڑیا

مکھی فریبی اڑیا، تلمی در وہی سٹریا

کچھ نہ مجبور دا تیں کیتنا خیال وئی وئی

ہن کیوں نی

اساں ہاں یار دے بُدے

شاعر: محبوبور عیسیٰ خیلوی

اساں ہاں یار دے بُدے
 بیگانے لوک کیوں سطر دے
 محبت تاں اساں کردے ۔۔۔ تے لوکاں کوں کہاں دردے ؟
 جو ساکوں دکھ جدا کردے
 اساڈے پیار دے چرچے ۔۔۔ تے گل دُنیا دے وِج ورتے
 کہڑے اوہلے کہڑے پُردے
 اساڈا پیار فرضی نہ ۔۔۔ اے وقتی نہ تے عرضی نہ
 ازل توں آئے دم بھر دے
 دلاں وِج صدق رکھدے ہاں ۔۔۔ مرن کوٹھوں نہ بھکدے ہاں
 نی عاشق موت توں ڈردے
 محبت پاک جذبہ ہے ۔۔۔ دلاں تے اس واقضہ ہے
 کیا جاہن لوک بیدردے
 توئے منزل اوڑیڑی ہے ۔۔۔ اوہیاں دی پار پیڑی ہے
 جو رب دے سرے تہ دے
 خُدا محبوبور داستالا ۔۔۔ ہووے ڈھولے دار رکھوالا
 جینوں تک تک کے ہاں ٹھردے

بھاویں جانے یا رہ جانے

شاعر: محبوبہ عیسیٰ خیالوی

بھاویں جانے یا نہ جانے
 میڈا ڈھول جوانیاں مانے
 وے میں پانی بھریندیاں و تھ دا :۔ میڈا ڈھول مسافر نیت دا
 رب سچن کول وطن تے آنے
 وے میں پانی بھریندیاں جھک دا :۔ میڈا رات ڈینھاں دل سکدا
 راہواں تھکدے نین نمائے
 وے میں پانی بھریندیاں ڈولیاں :۔ کلہا ڈیکھ مریندے پولیاں
 بے دردے لوک بیانے
 وے میں پانی بھریندیاں پتروں :۔ بھیرا لوک نہ راہندا تکڑوں
 نی سمجھدے اڈیڈ جانے
 وے میں پانی بھریندیاں ڈھنڈتوں :۔ سوہنا سچن سیا تم کندتوں
 لک پتلا سلکی بانے
 وے میں پانی بھریندیاں گھریاں :۔ اکھیں ڈاڈھی جاہ و سچ اٹریاں
 کیویں نبھسی اللہ جانے ؟
 وے میں پانی بھریندیاں مینہ دا :۔ نعم خون جگر دا پیتدا
 رب کہیں دے پیش نہ آنے
 وے میں پانی بھریندیاں جھل چوں :۔ رسا ڈھول نکدنی گل توں
 گیا بھج مجبور دا مانے
 میڈا ڈھول جوانیاں ملنے

اٹھ جاگ لالہ نند ریا وے

شاعر: مجسبور عیسیٰ خیلوی

اٹھ جاگ لالہ نند ریا وے
 تیڈیاں ریتیاں دا دیکھا آیا وے
 اٹھ جاگ لالہ نند ریا وے .. شالا استیاں نہ تیکوں دیراں وے
 لالہ جاگ ! ..
 تیڈے تھڑے جھلداں لڑیاں وے .. تیکوں ہر دم سکھ دیاں گھڑیاں وے
 لالہ جاگ ! ..
 اسان کھڑے ویلان دیاں کھڑیاں وے .. کھڑگیاں پیراں دیاں تلیاں وے
 لالہ جاگ ! ..
 تیڈیاں بھینٹاں تے بھر جائیاں وے .. سہرے والے کوں جگا ون آیاں وے
 لالہ جاگ ! ..
 سس پچھدی او چانن کھڑا وے .. میڈی ہیر دا رانجن کھڑا وے
 لالہ جاگ ! ..
 تیڈیاں سالیان ڈیکھ تھامی وے .. آسیاں تیں توں لین سلامی وے
 لالہ جاگ ! ..
 تیڈے سامنے نکری سالی وے .. اونوں لور نہ لالہ خالی وے
 لالہ جاگ ! ..
 تیکوں ڈیندا عا مجبور سدا .. سہراں والے دا حافظ آپ خدا
 لالہ جاگ ! ..

وے انوکھا ڈھول

شاعر: محبوبہ عیسیٰ خیلوی

میں کلبھی پیٹی تڑپاں وے انوکھا ڈھول
توں خوشی لے نال و سدی ما پیو کول

وے انوکھا ڈھول
میں تیڈے نال لگیاں سوہنا میں تیڈے نال لگیاں
تیکوں ہور خیال و سدی ما پیو کول !

وے انوکھا ڈھول
بھاویں کملی کو جھی ہاں سوہنا بھاویں کملی کو جھی ہاں !
لکھیاں تیڈے نال، و سدی ما پیو کول

وے انوکھا ڈھول
جیندے بخت سو لے سوہنا، جیندے بخت سو لے
ہر دم تیڈے نال، و سدی ما پیو کول

وے انوکھا ڈھول
میں جیٹاں لکھ تیکوں سوہنا میں جیٹاں لکھ تیکوں
تیں بن میکوں کال، و سدی ما پیو کول

وے انوکھا ڈھول
ڈیوے جگ بدنامیاں سوہنا ڈیوے جگ بدنامیاں
کڈی نہ بنیوں ڈھال، و سدی ما پیو کول

وے انوکھا ڈھول
عشق تیڈے دی ڈنگیاں سوہنا عشق تیڈے دی ڈنگیاں

رہی نہ سرت سنبھال، و سدی ما پیو کول وے انوکھا...

دل کوں لا کے بھانہڑ سوہنا دل کوں لا کے بھانہڑ
 کڈی نال پیچھیا حال، و سدی ماء پیو کول
 وے انوکھا ڈھول

راسواں تیڈیاں ملیاں سوہنا راسواں تیڈیاں ملیاں
 کڈی نال اکھیاں بھال، و سدی ماء پیو کول
 وے انوکھا ڈھول

میں جیویں رُل گئیاں سوہنا میں جیویں رُل گئیاں
 جگ تے نیس مثال، و سدی ماء پیو کول
 وے انوکھا ڈھول

درد جگر دا بن گئی سوہنا درد جگر دا بن گئی
 تیڈی نال مثال، و سدی ماء پیو کول
 وے انوکھا ڈھول

چم اکھیاں تے لاواں سوہنا چم اکھیاں تے لاواں
 تیڈا لال رومال، و سدی ماء پیو کول
 وے انوکھا ڈھول

گل مجبور کول لاویں سوہنا گل مجبور کول لاویں
 اے کجھ عرض سوال، و سدی ماء پیو کول
 وے انوکھا ڈھول

ڈے چالسی

شاعر: محبہ عیسیٰ خیلوی

ڈے چالسی شالا جھگڑاوسی میڈا ماہی
 تیڈے تین دین دن دل کھسی میڈا ماہی
 تیڈی لال مندھانی دی خیر ہووے
 تیڈے گھر وچ ڈوھ دی نہر ہووے
 گھبو مکھن پیاشالا مٹی میڈا ماہی
 ڈیوی گھرے چھن چھن چھن چھن
 تیڈی وینی وچ گھن گراں والے کنگن
 پے کر دے بہوں بے وسی میڈا ماہی
 راتوں کج کوئی بچ بچ کے ننگھ
 راہ ویندیاں کول چا پیروں ڈھنگ
 تیڈی مینڈھیاں والی رسی میڈا ماہی
 میوں سر صدقہ ہک منگر پلا
 بھلا چاکترو وچ لوٹ دا یا
 میڈی جندڑی ہے بہوں تسی میڈا ماہی
 ہے سوچدا کیا محبہ کھیا
 بن پہلی رات دا پن ہے گیا
 تیڈی لمبی یگی والی ہسی میڈا ماہی
 ڈے چالسی شالا جھگڑاوسی میڈا ماہی

ڈھولے دے اشائے اُتے

شاعر: محبِ بوری عیسیٰ خیلوی

ڈھولے دے اشائے اُتے سِرکوں لَوا ڈِتا
 اساں جنڈ اپنی کول اوندے ناویں لا ڈِتا
 اپنی اے جنڈ نیں اچ توں پرانی ہے
 اوندے پلے پنھ ڈِتی اوندے ناویں لائی ہے
 نیں دی گواہی اُتے جھکڑا مکا ڈِتا
 رو لے بھاری چاہوے اولوں کئی اختیار جو
 ڈھکدی نی مالکاں دے نال تکرار جو!
 جنڈی دا سائیں اساں ڈھولے کول بنا ڈِتا
 کملی ہے دُنیا جو روکے ساکوں خان توں
 اللہ جانے لگا ہے پیارا جنڈ جان توں
 اوندے نال توں زندگی دا ترکہ لٹا ڈِتا
 سٹ کے جہاں سارا چایا ہے جناب کول
 پھلاں دے چھکور وچوں چُنیا ہے گلاب کول
 دل دے بے نیچے وچ اساں اولوں لا ڈِتا
 بھلا محبِ بوری کڈاں ڈھولے دا خیال ہے
 جتھاں جتھاں ونچاں اوندی یاد نال نال ہے
 ساہواں وچ ڈھولے دیاں یاداں کول وسا ڈِتا

ہک البیلے دلدار لئی

شاعر: محبب پور عیسیٰ نیلوی

ہک البیلے دلدار لئی :: اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی
 ہک چن جیس سوہنے یار لئی :: اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی
 جیس دا بت سروتے لک پتلا :: جیندی اکھ متانی تے تک پتلا
 اس سوہنے دے دیدار لئی :: اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی
 ڈنڈ موتی گل مہتاب ڈسن :: جیس دے بل پے ورق گلاب ڈسن
 اُس کھڑے ہوئے گزار لئی :: اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی
 جیندے وال کھلے جھڑ ساوڑیاں :: جیس دے وال گنڈھے دل نانگڑیاں
 انہاں زلفاں دے ہک پیار لئی :: اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی
 جیندے ہاسیاں توں گزار کھڑے :: جیندے غصیاں توں وی کھنڈ کرے
 اس دلبر بہار لئی :: اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی

جیندے ہتھ مہندی دے بند ڈھکن

پیریں پنزیبیاں دی پچھن پچھن چھن

اس مٹھڑی جیس جھنکار لئی !

اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی

نی سک محبب پور توں ساہی دی :: ڈیویں سا بچھ سائلوں اس ماہی دی

دربار جس تیبے شاہکار لئی :: اسان سکدیاں عمر گزار ڈیتی

دو تکیاں دو نیویاں نظراں

شاعر: مجبور علی نیلوی

دو لویاں دو تکیاں نظراں :: حال رہا اچ مار گئیاں
 جان بھلینداں تڑپتی چندری :: او کروارتے وار گئیاں
 کل تئیں ماٹ ہئی جس دل تے :: او اچ میکوں چھوڑ گیا
 بیگاناں دے آکھے لگ تے :: میڈیاں سنگتاں توڑ گیا
 دل باجھوں ایوی لگا ہے میکوں :: جیویں سب کجھ ہار گئیاں
 ہک سوہنے من موہنے دے نال :: اچ ایوی چند لائی اے
 اُس قدریاں تے اچ میں تاں :: دلوں سیس لوائی اے
 او سوہے نہ ہووے میڈا :: میں اُسدی بن یار گئیاں
 ہن تاں اُسدیاں خیراں ہر دم :: رب توں منگری راہواں میں
 وال ونگانہ ہووے اُسدا :: کردیاں روز دعاواں میں
 چپ چیتے جیندیاں نظراں :: پیار دا کر اقرار گئیاں
 کیا جانے مجبور نداناں :: توں اکھیاں دے واراں نوں

او جانے جو سینے مھلے
 نظر دیاں تلواراں نوں
 کجھ میڈے دل وچ کھب رہیاں
 کجھ جگرے توں پار گئیاں

میں توں رُسا ودا ہے

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

میں توں رُسا ودا ہے کیوں میڈے دل دا جانی
 تیڈے بغیر کھڑے کم دی ہے زندگانی
 کیوں نی لیندا ماہی کھڑا قصور میڈا
 میگوں نیاسیانا میں تیاں غلام تیڈا
 ہک وار کھال اکیاں تیڈی ہے مہربانی
 تیکوں ہے جوہناں تے کیڈا غرور ماہی
 جن چوڑھویں دا ڈھلدا ڈکھیں ضرور ماہی
 پل دی بہار سجھیں اے حُسن تے جوانی
 تر لے ہزار کیتے میلے ہزار ٹورے
 ہک وی مہنی نہ ڈھولے ڈٹڑے جواب کورے
 جیڈی سمجھ گھدی تیں ایڈی میڈی حطانی
 رو لیں تے یا وساویں سب اختیار تیکوں
 کوئی عذر بہانے ہرگز نہ یار میگوں
 ہر ویلے چندڑی حاضر مجبور دی نمانی

اگوں چانے یار نہ چانے

شاعر: محبوب علی خیلوی

اساں تاں توڑ نہجکا چھوڑی
 اگوں چانے یار نہ چانے
 ہک سچناں دی خاطر قسمے ... جان کلہنی تے سہہ گئے صدے
 عمر اں گال و سچا چھوڑی
 جیندی خاطر چندری گالی ... او نہ مارن آن بھنوالی
 سکریاں عمر لنگھا چھوڑی
 عمر تمامی رلدے ہے ہاں ... ہوش حواساں توں لنگھ گئے ہاں
 وت وی نی راہ وفا چھوڑی
 دل جگر اتن جان حوالے ... کچھ نی ساڈا یار دامالے
 چندری ناویں لا چھوڑی
 یاد سچن دی ہر دم آوے ... ساہواں دیوچ آوے جاوے
 دل وچ یاد و سا چھوڑی
 یار دی خاطر سب غم ساہسوں ... جیندیاں مویاں اُسدے راہسوں
 گل محبوبہ مکا پھوڑی
 اگوں چانے یار نہ چانے

سچٹاں نال بہاراں ہر دم

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

سچٹاں نال بہاراں ہر دم .. سسدی ہے دل دی ککلی ککلی
 بن یاراں مجبور اجاڑاں .. سسج سسج بڑس دی ہے گکلی گکلی
 یار نہ میں ول پھیرا پاوے .. آن پوہے نہ کاں کر کاوے
 کوئی پیغام نہ وصل دا آفے .. میں راہواں راہ کملی کملی
 سچٹاں نال بہاراں ..

یار نہ ڈیکھے نظر بھوا کے .. نت جاواں میں آساں لا کے
 کڈی نہ پچھیا کول بلہا کے .. کیوں پھر دیں سن جھلی جھلی
 سچٹاں نال بہاراں ..

یار کرے نہ گرم نوازی .. کہیں ویلے نہ بڑا راضی
 سک سچٹاں دی ہر دم تازی .. ویندیاں اندروں گکلی گکلی
 سچٹاں نال بہاراں ..

یار نہ مارے آن بھوالی .. عمر تمہامی نظر نہ بھالی
 یار نہ وصل دی خاطر گکلی .. جند نازاں دی پائی پائی
 سچٹاں نال بہاراں ..

یار ریہا نہ اگلا یارے .. نی اگلے ہن طور اطورے
 کرتے سارے قول و سارے .. کیتی سچٹاں بھلی بھلی
 سچٹاں نال ..

یار دائیں مناسب شکوہ .. کر مجبور نماٹا چپ چا
 بچ ہائی قسمت دا لکھیا .. پک پک روواں ککلی ککلی

توں ہیں ساڈی زندگی دا

شاعر مجبور عیسیٰ خیلوی

توں ہیں ساڈی زندگی داماں ماہی وے

وے سے پیا شالا تیتڑا بھان ماہی وے

توں ہیں والی جان دا او ماہی ہان دا

لے کے دل مکرہا ہیں جگ جھان دا

کتھوں سکھائیں دلاں دا پھران ماہی وے

کھڑی گلوں ساڈے کولوں پائیاں دوریاں

تکیاں نہ ساڈیاں تیں مجبوریاں

کڈی وی نہ پچھیا تیں آن ماہی وے

چاندے ہاں غصہ تیکوں کھڑی گل دا

رہ جاتے وس تے نی نور چل دا

ساڈی مجبوری کول وی جان ماہی وے

اساں تیتڑے پیار دا ہاں دم بھر دے

لوکاں وانگوں کوڑے نیٹی پیار کر دے

کڈی وی نہ کیتی تیں پچھان ماہی وے

اچیاں مزاجاں والا گل سنی جا

رہ تے ناں پلکاں توں موتی پھنی جا

چنگاں تیں دلاں دا جھان ماہی وے

نظراں بھوایاں اساں راہواں ملیاں

تیتڑے پچھوں لکھاں رسوائیاں جھلیاں

بھاویں ساڈی جان تے نہ جان ماہی وے

ہوسے مجبور پوری آس دل دی
کسے گھڑی مٹ ویسی پیاس دل دی
منے ڈاڈے عادل دا نشان ماہی سے

ماہیا دے ڈھول سپاہیا

شاعر مجبور عیسیٰ خیلوی

ماہیا دے ڈھول سپاہیا
کیوں نی ایندا، وتنیں ریندا
توں چن چوڑویں داوے سبھنا، تیڈے پاچھ اندھارا
توں ہک وار جو بام تے آویں لشک اٹھے جگ سارا
اکھیاں دا چانن ماہیا۔ کیوں نی ایندا...
توں دلاں داماں دے سبھنا، توں دلاں دیاں ٹیکاں
توں جو سمجھیں میکوں اپنا چاناں تیڈیاں نیکاں
بھنڈی تیڈے نال لایا، کیوں نی ایندا
رب جانے میں تیڈیاں راہواں ملیاں دے چن ماہی
توں لنگھ جاویں گھن کے کنیاں، ایڈی بے پرواہی
کچھ وی قدر نہ یائیا، کیوں نی ایندا...
تیڈے قول اقرار بیدر دا جھوٹے تے کوڑے لارن
نھنیا عیڑاں نال بنائی تھئے مجروح اعتبارن
سینے ورت بھانجھ لایا، کیوں نی ایندا
کیس گھڑی تاں بھال نگا ہواں نین ترس گئے میرے
توں ویسے نت نال خوشی دے میڈے رلن دی خیرے
خوشیاں توں یار متائی آ، کیوں نی ایندا

ناں ریت دا ہئی پچھ مجبور اڈھولے توں گل پوری
 آپ لاکے آپ تر وڑی کہڑی پئے گئی ہئی مجبوری
 کاہنوں نہ توڑ نہھایا، کیوں نی ایندا...

ایہا داغ قبر گھن ولسیاں

شاعر: مجبور عیسیٰ جیلوی

ایہا داغ قبر گھن ولسیاں ... نی سچٹاں وفا کیتی
 نہ ساڈی پرواہ کیتی
 ول ڈکھی وے انہایں کیتا ... تے جنہاں پچھ تن ساڑیا
 تے جگر دا لہو کاڑھیا
 انہاں نازک و پلے سٹیا ... تے جنہاں تے امیدیاں وڈیاں
 تے کیتیاں انہاں بدیاں
 کہیں حیلے اپڑ نہ تھیندی ... تے کیتے لکھاں روح ترے
 وے ہن تاناں نگا ہواں کرے
 اساں بھل کے اکھیں لا بیٹھے ... وے نسے تیڈی پاور وے
 ہاں وے تائیوں آہاں بھرے
 پاہوں نپ کے چھوڑ ڈتوں ... وے کہڑی تیں بھلائی کیتی
 تے کہڑی سچٹاں کیتی
 تو نے چھوڑ ڈتے گھر و سدا ... تے حالے وی توں تی راضی
 وے ڈکھی تیڈی دھر بازی
 لنگھے آئے ہاں اساں گر لاندے ... وے ماہی تیڈے دیرے توں
 تے و سدا و پھرے چوں

وَدی خون جگر دا پیندی ... تے حُب چن ماہی دی
تے ڈھول سپاہی دی

اساں کیوں دُنیا وِج رُلدے ... جو سچن دانا ہوندے
تے کدی نہ جُدا ہوندے

اوہا ڈھول جوانیاں مانے ... تے ڈِرتے جہڑے داغِ جگر
نہ گھدی جہڑی دل کے خیر

شالا خوشیاں نال ہنڈاویں ... تے سوہا جوڑا شادی دا
تے ساڈی بربادی دا

یار و عجب نصیب اساڈے ... تے سدا ساڈے عم سجرے
تے جیویں پھلاں دے گجرے

جڈاں تھیاں مجبور لگا ہواں ... تے اُپڑے دے وس پوسوں
تے روندے روندے ہس پوسوں

میکوں چاڑھ ونگاں ونگیاری

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

میکوں چاڑھ ونگاں ونگیاری ... نی اچ میڈے ماہی آوٹاں
تے ڈھول سپاہی آوٹاں

جہڑی لکھی چٹھیاں وِج ماہی ... تے اچ ہتے تار یک اوہا
تے کیوں نہ پاواں جوڑا سوہا

میڈے انگ انگ خوشیاں مچیاں ... تے پپاں بھار پندی پھراں
تے بنا پنا پندی پھراں

چینی ریشمی نہ والاں اُتے ٹکدی ... تے اینہوں کھڑے کھب لگ گئے
تے اڈن دے لگ وگ گئے

کھلی پھل موتیے دے کیراں ... تے سچٹاں دے ٹانگے تے
 تے سائے سائے لانگھے تے
 پیریں پنہ کے پنزیب چھنکاواں ... تے مورنی دی لور ٹراں
 تے کھبیاں باجھ اڈدی پھراں
 شالاراہون قائم ہمیشاں ... تے سائے سچٹاں دے
 تے مانے من و ستارے

تیڈے دم دے نال بہاراں
 وے پھلا وے غلاب دیا
 تے چنناں - مہتاب جیا

رَب کیتے دور و پھوڑے
 تے لمبیاں اڈیاں مکیاں
 تے اکھیاں چوں ہنجوں سکیاں
 آدھے سح مجبور سیانے
 جو زندگی ہے سچٹاں نال
 تے سچٹاں دے باجھ و بال

کپڑا ڈورے دا

شاعر: مجبور علی خیلوی

کپڑا ڈورے مئے دا پتتاں تے لوڑھ آئیاں
 ڈھول دلاندے کول کر لاند، ترساند اعم کھاند اچھوڑ آئیاں
 کپڑے نال ستارے ... ہوندے ہر کول سچن پیارے
 کپڑا ڈورے مئے دا
 وچ پچھی دے دانے ... ہوندے ڈھول دلاندے ملنے

کپڑا ڈورے دا
 پکی سڑک تے ٹانگے سچناں نال دلاندے سانگے
 کپڑا ڈورے دا
 بٹ پھلیاں دی جوڑی بخت سچناں لے ناں لا پھوڑی
 کپڑا ڈورے دا
 روہ توں لکھیا پانی ڈھولاتے میں ہانی ہانی
 کپڑا ڈورے دا
 یار وچن شرناسیاں تٹیڈیاں لگن پیاں رسوائیاں
 کپڑا ڈورے دا
 گل گانے کنے بندیاں تک مجبور نہ سکری دنیاں
 کپڑا ڈورے دا

اوسیاں ساونیاں

شاعر: مجبور عسلی خیلوی

اوسیاں ساونیاں، اوسیاں ساونیاں
 تٹیڈی دیدکوں ترس گیاں، وے پھٹنی نوکریاں
 میڈے چولے نال کڈھائی اک سانولے آ بھر کائی
 ماہی نیندراں اگڑ گیاں وے پھٹنی
 میڈے چولے ڈے نال دھاگے پٹی حُب سچناں دی جاگے
 تڑنا ون دلبریاں
 میڈے چولے کول ماہی پلکاں سٹا ساٹر ہجر دیاں جھلکاں
 مچھی وانگوں میں تڑندیاں

میڈے چولے کوں فٹ باہوں ... کتھے سکدیاں نہ مر جاداں
 ایہا فکراں رات ڈینہاں
 میڈے چولے کوں ماہی مایا ... تیکوں لکھ واری سمجھایا
 میڈی کلہیاں بھدی ناں
 میڈے چولے ٹکیاں لیساں ... لگی نال سچن دے ویساں
 ہنٹ پکیاں میں سوچ لئییاں
 میڈے چولے نال زنجیری ... ڈھولانی درداں دا سیری
 تک لئییاں میں برادریاں
 میڈے چولے دے نال کلیاں ... اساں راہواں تیڈیاں ملیاں
 اکھیں تک تک ہار گئییاں
 میڈے چولے دے نال پچیاں ... گلاں ڈھول نہ کیتیاں پچیاں
 تانبوں جھک جھک روندی آل
 میڈے چولے تے پھل لوٹے ... گل لٹواں ویس ملوٹے
 سب ماراں ہجر دیاں
 میڈے چولے کوں بچ دیسی ... روزی رب وطنان تے ڈیسی
 من گھن مجبور دیاں

کتھے گیوں دل لاکے

شاعر: مجبور عیسیٰ نیلوی

کتھے گیوں دل لاکے، چناں جیہا ماہیا دے
 جھوٹیاں قسماں کھا کے، چناں جیہا ماہیا دے
 سچناں میڈے نین پیاسے ... لہدے تینوں آسے پاسے
 اکھیں رہییاں پتھرا کے ... چناں جیہا ماہیا دے

سچٹاں تیڈے ناویں لگیاں ... سچٹاں نال نہ سجدیاں ٹھگیاں
 کدی تاں پچھدا آکے ! چناں جیہا ماہیا وے
 سچٹاں اکھیاں رم جھم لائی ... کھلیاں زلفاں وانگ سودائی
 ساڈیا ہجر فراتے ، چناں جیہا ماہیا وے
 سچٹاں وے راج مناسب نہ ہی ... خفیہ غیراں نال بٹائی
 ساڈا پیار بھلا کے ، چناں جیہا ماہیا وے
 سچٹاں ہک ڈینھ آپ سوچسیں ... پیار میڈے کول یاد کر لسیں
 جھوٹے پیار ازما کے ، چناں جیہا ماہیا وے
 سچٹاں جھٹتیں پاچھ نہ گزے ... میں وانگوں نہ کوئی اچڑے
 پیار دے دھوکے کھلے ، چناں جیہا ماہیا وے
 سچٹاں تیڈیاں راہواں ملیاں ... ریت تتی تے سڑگییاں تلیاں
 راہ گئیں کتھے جا کے ! چناں جیہا ماہیا وے
 سچٹاں سٹ مجبور کول ناہیں ... بھاویں روئیں شام صباہیں
 عرض کراں کر لاکے ! چناں جیہا ماہیا وے

کتھے ٹر چلیا ہیں دل لاکے

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

وے کتھے ٹر چلیا ہیں دل لاکے، وے کتھے ٹر چلیا ہیں
 جھوٹے گل مجبور دے پا کے، وے کتھے ٹر چلیا ہیں
 چولے تے ٹکیاں لیاں ... راہ ڈکساں جان نہ ڈلیاں
 میں ودھ ودھ پیرے پیساں ... وے کتھے ٹر چلیا ہیں
 مہندی بنوں دی لاواں ! ... ہتھ رنگلے جوڑ مناواں
 پٹی ربڈے واسطے پاواں، وے کتھے ٹر

آئی پتہ تے پیڑی .. تھی گئی ہم غلطی کہری
 کیں لائی چامت بھیڑی، وے کتھے
 آئی ہیٹیاں تے سُرئی .. رنگ ساڑھیائے گری
 کر بے ناں تے نرمی، وے کتھے
 چولے دے نال زنجیری .. لگ وِجنی رنگ امیری
 میگوں بے کے ویس فقیری، وے کتھے
 ویہڑے دے وِج دریاں .. بھن ترور نہ دل دیاں نیکیاں
 میں جاناں تیڈیاں نیکیاں .. وے کتھے ٹر
 تو شے نال پتا سے .. تیڈے منڈے دیو وِج نال سے
 تیڈے دم دے نال ہر آسے .. وے کتھے ٹر
 منگری دیوچ چوڑی .. کوئی ڈس اپنی محبوبوری
 ہر این کر لیاں پوڑی .. وے کتھے ٹر

کدی بھال کرم دیاں اکھیاں

شاعر: محبوبور عیسیٰ خیلوی

کدی بھال کرم دیاں اکھیاں غم نال غزیاں دے
 میڈا سوہتا سڈا اتاں ہو میں جہڑے حال غزیاں دے
 تیڈے مونڈھے تے کالی لوئی .. ہر تھاں دُنیا دی ٹوئی
 بے سے تیڈے وانگ نہ کوئی .. مہینوال غزیاں دے، کدی بھال
 تیڈے مونڈھے تے بوچھن لماں .. کیتی سنج دُنیا تیڈے عماں
 کدی اپنے دس دی سمعاں .. گھر بال غزیاں دے، کدی بھال
 تیڈے چولے دے کف دوہرے .. بے سے وانگ تیڈے نہ ہوئے
 سالا قائم ناز نہور سے .. کر خیال غزیاں دے، کدی بھال

میڈے چولے دی فٹ پھا ہی .. اسے آس تے بندھی آئی
 کدی ہوسی صلح صفائی .. تیڈی نال غزیاں دے کدی بھال
 میڈے چولے دے بن چٹے نی .. کوئی پیار وچ فرق ڈٹھے نی
 یا عزبتوں چھوڑ ڈتے نی .. ہن خیال غزیاں دے کدی بھال
 میڈے گل کالی واسکٹ لے .. ناواقعاں وانگ نہ سٹ لے
 میڈے ہتھ مجبور دی پت لے .. لپچال غزیاں دے کدی بھال

چھلا گھنگھریاں والا

شاعر: مجبور علی خیلوی

میکوں گھر ڈے نشانی سنیا
 جاے گلی گلی جیندا بھنکارا
 پیار دے سوہنے ٹھپڑے لاویں
 دل دے تھپوے نال سجاویں — نہ ترساویں
 میڈے پیار دا روگ نیارا ، چھلا گھنگھریاں والا
 تاڑی ماراں تے او بوتلے
 جگ سائے وچ پاوے رولے — تے رس گھولے
 ودا ریس کرے جگ سارا ، چھلا گھنگھریاں والا
 فٹ میڈی پیچی تے پاسوے
 نازک انگلیاں جھٹ نہ پاوے — داغ نہ لاوے
 ہتھوں آپ پلوا دلدارا ! چھلا گھنگھریاں والا
 اس چھلے وچ میڈی جانے
 میڈیاں خوشیاں دا سامانے — دُنیا جانے
 میڈے پیار دا ڈسے اتبارا ، چھلا گھنگھریاں والا

اس چھلے دیاں دھماں جگ تے
 یار دی صورت ہر ہر نگ تے۔ جیواں تنگ تے
 میڈے دل دا خاص سہارا ، پھلا گھنگھریاں والا
 اس چھلے کوں مومل نہ لہساں
 جیندیاں مویاں اُسی رہساں۔ توڑ نبھاساں
 میڈے ڈکھ سکھ دا ونجارا ! پھلا گھنگھریاں والا
 اے پھلا مجبور ہے گھریا
 ونکی نگ کھتیاں نال جڑیا۔ بھاگاں بھریا
 چاہواں سداں نال سنگارا ، پھلا گھنگھریاں والا

آئی آئی پرت بہار

آئی آئی پرت بہار ۔۔۔ دل و طناں تے آیا یار
 وچے دل دا ہک ہک تار ۔۔۔ دل و طناں تے آیا یار
 نال ہوادے اڈ دی ونجاں ۔۔۔ ماراں تاروی پھنکن ونگاں
 پیریں جھانجھراں دی بھنکار
 اج دانگوں فصلاں تے کھلے ۔۔۔ باغ یاغیچے ساڈے دل دے
 کھڑے مگھڑے تے گلزار
 سرتوں بوچھن ڈھاڈھا پوڑے ۔۔۔ پکل مرینداں لہا لہا پوڑے
 تھیا بے قابو دلدار
 گھلیاں زلفاں جس دم کرن ۔۔۔ عاشقاں دے دل ڈیکھ کے دھڑکن
 اج پیا آندا امری پیار
 ڈیتھ سوہنے البیلے آئے ۔۔۔ ملاقاتاں دے ویلھے آئے
 کراں ہر دم ہار سنگار

جیندے ہوں سچن گوانڈھی ۔۔۔ عید برات ہمیش انہا ندی
 نرت خوشیاں ہن لکھتے ہزار
 کیتیاں چاربت دور جڈائیاں ۔۔۔ چھم چھم کردیاں خوشیاں آئیاں
 ونجاں ہسدی بے اختیار
 آج مجبور مراداں پچیاں ۔۔۔ آئیاں راتاں سدھراں روجیاں
 نی رہا دل تے اختیار
 دل وطنناں تے آیا یار

مٹھا ڈھولا دے گورا چٹا ڈھولا

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

مٹھا ڈھولا دے گورا چٹا ڈھولا

تیں لٹاں جیویں پایاں ۔۔۔ دے انج تے نی ڈبھا ڈھولا
 جیں اقرار و فائے کیتے ۔۔۔ او سچن ارج پھرن کنڈیتے
 کیں گھڑکی نہ پچھدے ۔۔۔ دے کنجیں لے جھٹ لنگھدے
 ہن جڈائیاں دل نہ ساہوے ۔۔۔ سک پچناں دی ودھدی جاوے
 تیں جیویں سٹ گھتیا ۔۔۔ دے انج تے نی کوئی سڈا،
 ایٹا حسن شباب ہنڈا دیں ۔۔۔ جگ سائے دیاں نحشیاں پاویں
 توں تاں مان ڈلاں را ۔۔۔ دے جیندے اسان تیڈی تگ تے
 کر گتیاں تیڈیاں اکھیاں جادو ۔۔۔ دل شودا نہ ہووے قابو
 وچ ہجر دے ہسے ۔۔۔ دے لاویں سائول گل جانی
 جیندی خاطر عمر ونچانی ۔۔۔ ڈھول دلاندے قدر نہ پائی
 جیں تیکھے گھر گالے ۔۔۔ دے کیتیاں انہائیں بھلیاں
 کئی وارنی تیکوں سمجھایا ۔۔۔ تیں ہر وارنی ہرا منایا

بُنیاں دردِ جگر دا ... مے جہڑیاں جُدا سیاں گھتیاں،
 وچ تمارنخ مثالان کافی ... عشق دے حق وچ نا انصافی
 جیویں مولا مجبورے ... جگ تے تی کوئی رلیا،

تیبے مکھ دا پیا لشکارا

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

تیبے مکھ دا پیا لشکارا ... تے ہوش گیا سارا
 میں ڈھٹی ہاں دُٹ کر کے ... تے پچی رت رت کر کے
 وچ خیال سجن دے ستیاں ... اکھیاں ملدیاں ملدیاں اٹھیاں
 ڈٹھا اکھیاں عجب نظار تے ہوش گیا سارا ...
 وچ خواہاں دے ماہی آیا ... میکوں رمزاں نال بچھایا
 ماہی کیتا عجب اشار تے ہوش گیا سارا ...
 ویہڑے جن اسمانوں آیا ... سینے خوشیاں بھنگرہا پایا
 گھر ڈیکھ تے سجن پیار تے ہوش گیا سارا ...
 ماراں تاڑی نال دھمالاں ... کیوں اپنا آپ سنبھالاں
 ڈاڈھا جوش مجتاں مار تے ہوش گیا سارا ...
 ویہڑے ہسد کھرن دیواراں ... آسے پاسے پنجن بہاراں
 ڈسے خوشیاں ندا کوئی نہ کنارا تے ہوش گیا سارا ...
 سرتوں بوجھن لہ لہ پورے ... کوئی مُرت سنبھال نہ ہووے
 پھیرا انگ انگ خوشیاں مار تے گیا ہوش گیا سارا ...
 شالاٹن نہ کہیں دیاں ٹیکاں ... گھر وسدے میں ہر دے ڈیکھاں
 منگے ایہو مجبور بیچارہ تے ہوش گیا سارا ...

انہاں اکھاں دے نال

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

انہاں اکھاں دے نال سوہنے نیناں دے نال سمجھاؤ ہا
 ساکوں تہاڈے ملن دی چاہ سچناں دے کدے آؤ ہا
 عید کراؤ ہا، انہاں اکھاں...
 اساں دید تیدی دے پیاسے ... ساڈے نین وی بن گئے کاسے
 انہاں اکھاں دے نال ...
 کوئی بھیج سینہڑے سوہنا ... آوس ہن نیڑے سوہنا
 انہاں اکھاں دے نال ...
 ساڈی رات اکھیں چوں لنگھدی ... ہے لوڑ جناب دے سنگ دی
 انہاں اکھاں دے نال ...
 کوئی حیلہ آپ بناؤ ... ساکوں صورت آن ڈکھاؤ
 انہاں اکھاں دے نال ...
 اساں ہاں مجبور ہمیشہ ... تساں ہو مغرور ہمیشہ
 انہاں اکھاں دے نال ...

سچاپٹی کڈھیندی آں

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

سچاپٹی کڈھیندی آں، سچناں دار و مال
 پتیاں نے سدا دے رنگیاں اتے پھل غلابی لال
 میڈے سچن سوہنے البیلے ... جن مکھڑا تے نین نیشیلے
 نت دے رہن اتہاندے میلے ... تے پتیاں نے ...

پھل کلیاں تے اے چن تارے ۰۰ ساون ڈے ہن مست نظارے
 ہن اے روپ سجن دے سارے ۰۰ تے پتیاں
 سوہنی ڈھول سجن دی چالے ۰۰ ڈاڈھا پیار میگوں اُس نالے
 میڈے پیار دی حد نہ مثالے ۰۰ تے پتیاں نے
 جند جان سجن توں صدقے ۰۰ ہم پیار ا جان توں ودھ کے
 لائی جندری ناویں سڈ کے ۰۰ تے پتیاں نے
 ہن جندوی نہ اپنی رہی اے ۰۰ ناویں سجن اے چڑھ گئی اے
 جگ جانے تاں دُنیا سہی اے ۰۰ تے پتیاں نے
 میں تاں رنگ سجن اے رنگیاں ۰۰ میں تاں نال سجن اے منگیاں
 ڈاڈھیاں میڈیاں قسمتیاں چنگیاں ۰۰ تے پتیاں نے
 جت میں سجن گھدے دل ڈے کے ۰۰ اھدے لوک سڑو لے اے کے
 ہوندے سجن نال نہ لکھے ۰۰ تے پتیاں نے
 ڈاڈھے شوقی سجن پھلانڈے ۰۰ گل مچ ہار پھلانڈے پاندے
 خشوٹیاں خشوٹیاں راہندے ۰۰ تے پتیاں نے
 میں تاں لڑ سجن اے لگیاں ۰۰ چائیاں سر سجن اے دیاں بھگیاں
 مول نہ کر ساں سجن اے ٹھگیاں ۰۰ تے پتیاں نے ساوے رنگیاں
 او سجن نہ مونسھے ڈیکھاں ۰۰ جہاں اے نال اساڈیاں لکھاں
 ہوندے سجن دلاں دیاں ٹیکاں ۰۰ تے پتیاں نے
 سوہنی انہاں سجن اے دی رھج وے ۰۰ جیندے ہتھ مجبور دی لج وے
 ہونے توں نالے دلے دلے وے ۰۰ تے پتیاں نے ساوے رنگیاں
 اے تے پھل غلابی لال

کرگئی کرگئی جادو کرگئی

شاعرہ: محبہ عیسیٰ خیلوی

کرگئی کرگئی جادو کرگئی سوہنی صورت یار والی
 لٹ کے گھن گئی چین جگر دا اکھ کھلے دی دھار والی
 حُسن ماہی دا لاٹاں ماے .. ریس کر تیدے چن تے تائے
 ڈیکھ کھتے حیران پچارے .. سوہنی صورت یار والی،
 حُسن ماہی دا کڑی گل اے .. ہوش اڈائی لوکی کھلے
 بلے وانگوں طور دے پلے .. سوہنی صورت یار والی،
 اکھیاں ڈس دیاں وانگ کٹوے .. پانکے وچ کھلے دے ڈورے
 کر دی سے سے ناز ہنورے .. سوہنی صورت یار والی،
 کون رلیاں دلبر دیاں کرے .. حُسن شباب تے یوسف مرے
 کرگئی کرگئی دل وچ گھرے .. سوہنی صورت یار والی
 رہی محبہ نہ دلڑی و سے .. وس توں کیتا چالے و سے
 و سے نظراں دیوچ و سے .. سوہنی صورت یار والی

محبت ڈکھانڈی اثر ہولے ہولے

شاعرہ: محبہ عیسیٰ خیلوی

محبت ڈکھانڈی اثر ہولے ہولے
 دلاں وچ کریتدی ہے گھر ہولے ہولے

ڈکھائے عجب رنگ میڈی فقیری
 کرن لگ پئے اور میڈی دستگیری
 پٹی جاگ دل وچ مہر ہولے ہولے

اد پچھتاے اپنی جفاواں تے آخر
 او روون لگے میڈی آہواں تے آخر
 جھکی اج اُنہاندی نظر ہو لے ہو لے

جگایا میکوں جہڑے عم رات ساری
 او ہو لگ گئی ہن انہاں کوں بیماری
 لگے نپ کے روون جگہ ہو لے ہو لے

رہا دل دیا آہواں کوں بے اثر کر
 او روون دے ڈاکے نہ البیلے دلیر
 پلے نازاں خوشیاں دے گھر ہو لے ہو لے

میڈا عشق کامل گیا جیت بازی
 ڈتی چھوڑ منور سب بے نیازی
 ڈٹھا عمر دے آکے در ہو لے ہو لے

مجت دی مجبور ہے حکمرانی
 مجت کرے سخت دل موم پانی
 او پنکھرا ڈکھا دے پتھر ہو لے ہو لے

رہا دلاندی آس مجا

شاعر مجبور عیسیٰ خیلوی

رہا دلاں دی آس پچھا صدقہ پنختن دا
 میکوں وچھڑا سچن ملا صدقہ پنختن دا
 ادھی ادھی راتیں اٹھ اٹھ باہواں .. وچھڑی کوچ وانگوں گرلاواں
 میڈی اجڑی جھوک وسا صدقہ پنختن دا

کہیں کہیں ویلے حُب سچٹا دی ... رات ڈینہاں سنجوں آن روواندی
 میڈا اہڑا امن و لا، صدقہ پنختن دا
 ڈونگھے ڈونگھے پینڈے لمبیاں لہواں ... کوئی نہ دردی کہیں سنگ جاواں
 میگوں سچناں کول پچھا، صدقہ پنختن دا
 ڈہراں ڈہراں راہاں اکیس پتھرائیاں ... دل کلمے ابعے آساں لائیاں
 انہاں اکیاں دی آس بجھا صدقہ پنختن دا
 ایڈے درد ڈرتے چن ماہی ... حد ظلمساں دی سچن ودھائی
 کیس دی مٹی ہئی سچن ڈسا صدقہ پنختن دا
 چلکے چلکے روندراج مجبورے ... لٹیا سچناں پا بچھ قصورے
 پے وت دی او وسن سدا صدقہ پنختن دا

ڈکھیاں کول ڈے نہ چھنڑکاں

شاعر مجبور عیسیٰ خیلوی

ڈکھیاں کول ڈے نہ چھنڑکاں کج دی مثال ہوندے
 جو ول کے جڑ نہ سجدے ایہو جیس او مال ہوندے
 وچ جگ دے دل گئے ہاں تیڈیاں سبھے بھلاٹیاں
 اُف تیڈی آساں نہ کیتی سینے دے نال لائیاں
 بڈے نہ جگ تماشہ تیکوں جو خیال ہوندے
 چن صورتاں دے مالک ڈس دے نہ صاف دل دے
 غیراں دے نال پہرے کے تائیوں آساں تے کھل دے
 ہونڈیاں جو صاف نیتاں اسخہ وصال ہوندے
 تیکوں وی کچھ خبر ہے پی ہے کیوں گزر دی
 محشر توں ودھ گئی ہے ہک ہک گھڑی ہجر دی

ہونڈی چنگی جو قسمت ایہو جیس نہ حال ہونڈے
 کتھ گئے او پیار تیڈے کتھ گئے قرار وعدے
 اج تیڈیں سمجھ نہ آئی کہڑے تیڈے ارادے
 دھوکے فریب تاں تی سچناں دے نال ہونڈے
 وچ جگ دے رہ گئے ہاں بے آس بے سہاے
 ہٹی دل کوں مان جیس تے او کر گئے کنارے
 گھر وچ جنہاں دے ماہی اوتاں نہال ہونڈے
 من واسطہ خُدا دا وِطناں تے ول او ماہی
 ہجراں دے ماریاں کوں لاویں ہاگل او ماہی
 ایڈے کراڑتاں نہ اپنا دے نال ہونڈے
 مجبور او سلامت مجبور جیون جگ تے
 رُب جائدے جنہاں دی چیندے ہاں آس تگ تے
 سچناں دے باجھ کلا جیون محال ہونڈے

تیس باجھ میڈا کون اے

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

کیوں نی نظر بھلیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 نی پیار نال الیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 گل لستی تمیضاں سر لو چھناں سناری
 ہک تیڈے دم دی خاطر سٹ آٹیاں نیش ساری
 اج توں وی نی بھلیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 موڈھے تے شال کالی پلواں تے پٹ ہے جس دا
 ہک اووی ہٹی زمانہ ہک پل نہ ساھتوں ودا

اکھیاں تے ہئیں پلہیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 چولے تے لال پھٹیناں گھیرے دے نال لیساں
 لے ن قرار تیڈے لگیاں زبجا چھوڑ لیساں
 ن قول توں پلیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 وچ انگلیاں دے پھلے گورے ہتھاں تے ہندی
 سک چن جہے سچن دی کھادی جگر کوں ویندی
 توں وی خبر نیں لیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 ہلیاں اُتے مساکاں اکھ وچ کجل دی دھادی
 ہم تیڈے درتے آئی لاکے اُمید بھاری
 خالی پیسے ولیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 وچ وینیاں دے کنگن کنگناں دے نال ونگاں
 کچھ وی سمجھنی آندی رکھ منہ کیڈے کوں و سچاں
 پیسے جان کے لے لیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 والاں دے نال پوڈی، پوڈی دے نال ہیرے
 سچناں دی بیوقوفی بن گئی اکھاں دے نیرے
 دکھداں کوں پیسے پلیندا تیں باجھ میڈا کون اے
 بندیاں کناں تہ پھر پھر وچ نکدے لونگ کوکے
 مجبورنی جو سجدے سچناں دے نال دھوکے
 لاراں تے رہیں ولیندا تیں باجھ میڈا کون اے

کوئی ڈھولے کوں سمجھاوے

شاعر: محب بوری عیسیٰ خیلوی

کوئی ڈھولے کوں سمجھاوے تے اجدی رات ٹک پووے
 نہ مسکیناں دادل ڈھاوے تے اجدی رات ٹک پووے
 وچوں بدلی دے چن ویندا ... متاں کہیں دی اومن جاوے
 کوئی تاں اسکوں مت لاوے تے اجدی رات ٹک پووے
 چنے دی لاٹ نوری ہے ... ڈھولے نال کم ضروری ہے
 ذراتاں سامنے آوے تے اجدی رات ٹک پووے
 او چن ماہی عزیزیاں دے ... ملن ہوندے نصیباں دے
 بھلانت نت نہ عید آوے تے اجدی رات ٹک پووے
 اوچن کوٹھے تے آیا ہے ... گگر بانگی گھایا ہے
 ہتھوں ڈو بڑکیاں کھاوے تے اجدی رات ٹک پووے
 چنے دی چانتی ہر تھاں ... اساں کوئی بیگانے ناں
 نہ شرماءے نہ گھراوے تے اجدی رات ٹک پووے
 نکل بدلی چوں چن آیا ... میں چا ہواں نال سڈویا
 نہ لیکاں پیار کوں لاوے تے اجدی رات ٹک پووے
 تکاں چن کوں میں زچھیتا چوں ... ڈلیواں دھیراں پرستیاں کوں
 متاں دل کوں قرار آوے تے اجدی رات ٹک پووے
 سنے چن دی نیاری ہے ... عجیب ہمیں نے قراری ہے
 سوں بوچھن ودا ڈھاوے تے اجدی رات ٹک پووے
 عجیب چن تے عجیب لشکاں ... توں وی محب بوری کر منتاں
 متاں تیڈی اومن بھاوے تے اجدی رات ٹک پووے

رل وسوں ہا

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

رل وسوں ہا رل وسوں ہا
 نیتاں دل ڈوہیں اُچڑولیاں:۔ وے چناں رل وسوں ہا
 میڈا چولا ڈکرے ڈکرے:۔ رل ولسیوں وکھرے وکھرے
 میڈی ڈھولا سوچ کھتاں، وے چناں رل وسوں ہا
 میڈے چولے داتل ٹسری:۔ تی نیجھنی وکھری وکھری
 تیکوں کھول کے سجن ڈساں، وے چناں:۔۔۔۔۔
 میڈا چولا پھٹیاں پھٹیاں:۔۔ پکے دل کھتی ویندے رٹھیاں
 کیوں ڈھولے کول سمجھاں، وے چناں:۔۔۔۔۔
 میڈے چولے تے رچ وڈھتے:۔۔ چنگنی دے رسیے نت دے
 ڈوہیں کھتی بر باد ولساں وے چناں:۔۔۔۔۔
 میڈے چولے لگیاں لساں:۔۔ نہ وچ ڈھولا پرد لساں!
 ودھ ولسن ہور وٹھاں وے چناں:۔۔۔۔۔
 میڈے چولے کول رنگ لسن:۔۔ پئے پول شریک مرلین
 راہوں جیون جو گڑے ناں وے چناں:۔۔۔۔۔
 میڈے چولے تے پھل لوٹے:۔۔ سب قول سجن دے جھوٹے
 سچنٹیاں ڈیکھ لٹیاں وے چناں:۔۔۔۔۔
 میڈا چولا سی مجبور:۔۔ کراپنے قول کول پورا
 لے جاہیاں نہ سٹن دیاں وے چناں رل وسوں ہا

سردار ایلے پرواہواں دے

شاعر: محبوبور عیسیٰ خیلوی

سردار ایلے پرواہواں دے .. کچھ ساڈے بائے سوچیا کر
 ودے رُلدے ہاں وچ راہواں دے .. کچھ ساڈے بائے سوچیا کر
 کدی نال پھلاندے تُلدے ہا سے .. اساں موتی بھاری مُمل دے ہا سے
 اَجین گئے ہاں ککھ راہواں دے، کچھ ساڈے ..
 اساں تیں کولوں کچھ منگدے ناں .. اساں عاشق اے جس رنگ دے ہاں
 خالی بکھرے تیڈے ساہواں دے، کچھ ساڈے بائے ..
 اَج تیں ظلماں دی حد کیتی .. ساڈی ہر عرضی چارہ د کیتی
 صدقے قربان اداواں دے، کچھ ساڈے بائے ..
 تیڈی غیر اتے اکھ راہندی ہے .. ایہو گل سینے اگ لاندی ہے
 دھوئیں بل بل اٹھدے ہاواں دے، کچھ ساڈے بائے ..
 اساں بیگانے کوئی غیرتاں ناں .. تیڈے آخر کچھ لگدے ہاں
 کوئی ہلکیاں یار سزاواں دے، کچھ ساڈے ..
 سوہنا یار سچن جھنڑا کی نہ دے .. نی ساہندے دل مسیکنناں دے
 ہوندے مثل اے سج دیاں تھاواں دے، کچھ ساڈے
 پئی نبض پیار دی دبدی ہے .. جیویں نبھدی ہے پئی نبھدی ہے
 نی شکوے یار شناواں دے، کچھ ساڈے ..
 نیس قول اپنے محبوبور کچھ .. ساڈا پیار سچا اساں آپ سچے
 جیندے مویاں یار دے راہواں دے، کچھ ساڈے بائے سوچیا کر

مٹھیاں توں مٹھے تیبے پول

شاعر: نجبور عیسیٰ جیلوی

اللہ دی امان میڈا ڈھول سوہنیاں

مٹھیاں توں مٹھے تیبے پول سوہنیاں

مکھڑے تے کھڑدے غلاب صدقے

نیناں وچوں ڈلدی شراب صدقے

ویندے دل مستی وچ ڈول سوہنیاں

مہندی نال پیراں کوں سینگار چھوڑدا

دھرتی تے پھلاں کوں انگار چھوڑدا

کڈھ سٹے سوہنیاں دے بھول سوہنیاں

گوری گوری دھپ کالی چھاں ڈھولنا

تیڈے مکھ زلفاں دے ناں ڈھولنا

بانکے بانکے نین گول گول سوہنیاں

تیڈا البیلا ہے شباب سجران

کوئی نہ مثالان نہ جواب سجران

منگاں خیر تیبی ریب کول سوہنیاں

سوہنیاں اداوں سوہنے ناز نخرے

کتھوں سکھے سوہنے تیں انداز وکھرے

تیڈے وانگ کسے دے نہ تول سوہنیاں

مٹھے اتے بڑا چنگا وٹ لکھا

غصیاں توں ودھ ہور نور لکھا

گل ہے ایسانی نیں محول سوہنیاں

روپ تیرا سجا بہار دے کولوں
 لگا ہے پیارا پیارا پیار دے کولوں
 چناں و نچاں تیرے اول گھول سوہنیاں
 سجھے گلاں سوہنیاں گلا ڈھول دا
 ایہو گل کھاندی غیراں نال بولدا
 شہداں وچ زہراں تاں نہ گھول سوہنیاں
 ودے مجبور جیندے تیرے تگ تے
 رنگی جوانی مانے شالا جگ تے
 سوہنیاں داماں میڈا ڈھول سوہنیاں

چنے نال چاننی

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

چنے نال چاننی، تارے نال لوماہیا
 توں پھل موٹے دا، میں تیرے خشو ماہیا
 میں ازل توں اٹھ اٹھ راتیں ایہو رعداں منگیاں
 تاں کتھاپوں سجن پیارا اج تیرے نال منگیاں
 چنے نال چاننی.....
 توں سرودے بوٹے وانگوں میں تیرا پرچھاواں
 توں جتھاں جتھ آویں جاویں نال سد میں راہواں
 چنے نال چاننی.....
 توں اکھیں دا چاننی ماہی میں چاننی دی اکھ ہاں
 توں متاں پیا چاننی سچناں میں تیرے توں وکھ ہاں
 چنے نال چاننی.....

توں دل تے میں دھڑکن ماہی ساڈیاں ایڑیاں سا بنجھاں
 توں تال پیار داسکاز سر بلا میں تیڈی آواجاں
 چنے نال چاننی
 پھل غلاب داتوں چن ماہی میں چھبے دی کلیاں
 تیڈے نال او سچن پیار میں سجدی پہوں بھلیاں
 چنے نال چاننی
 تیڈا میڈا سنگ پُرانا سوہٹا ڈھول ندانا
 تیڈا میڈا ناں وچ جگ تے شمع تے پروانہ
 چنے نال چاننی
 اے نخشی دیاں گھڑیاں شالا توڑ قیامت راہوں
 پیار دے ڈرو البیلے ساہتی سدا سلامت راہوں
 چنے نال چاننی
 کیوں مجبور دُعا نہ لکھاں بہور کھڑی شے لکھاں
 سچناں دے بہت پیار و دھیرے کدی نہ ڈیکھاں و تھان
 چنے نال چاننی

پہ خیر راغلی

شاعرہ مجبور عیسیٰ خیلوی

قربان میڈی جان میڈے ڈھول سانولے
 پہ خیر راغلی، پہ خیر راغلی
 تیڈے نال سچناں خیالاں میڈیاں
 اکھیاں دے اگوں تصویراں تیڈیاں
 ڈاڈھا تڑوٹایا میگوں ڈھول چانجھے

لے کے آیا چھٹیاں او ماہی سوہنیاں
 جیندے وانگ جگ تے نہ ہور ہونیاں
 ہوندے یارو دلاندے بریک معاملے
 آیا جانی دلاندا قرار بن کے
 اُٹھدی جوانی داسنگار بن کے
 آندے ماہی خُشیا ندے نال قافلے

جہل پہلوں پیراندی منوقی ڈے آواں
 پچھے باہ کے دلاں دیاں سدھراں لواں
 مٹکے ڈونگھے پینڈے اتے بلے فاصلے
 سیٹو میں ہاں سوچدی کے مینوں ہو گیا
 میڈے انگ انگ وچ کھنکھاپیا
 ایسا جادو کیتا ڈھول من بھانولے

کوئی مت لاوے ایلیلے یار کوں
 ہور نہ ستاوے گل لاوے پیار کوں
 راہوے نیڑے نیڑے ماہی دُور نہ کھلے
 ویہڑے وچ ماہی جڈاں پیر رکھی
 میڈے کولوں پہلوں میڈا دل تھسی
 پہلوں بھج بگساں میں ڈھول دے گلے

چل مجبور اسٹیشناں دی راہ
 میڈے چن ماہی کوں سوزو کی تے لے آ
 نازاں نال پلے میڈے ڈھول رانگلے
 پہ خیر رانگلے، پہ خیر رانگلے !

واہ واہ میڈیا ماہیا

شاعر: محب سبور عیسیٰ خیلوی

واہ واہ میڈیا ماہیا ... چنگی توڑ نبھا ہیا
 وچ راہواں دے میکول سٹک کے ... لایا ہئی گل غیر کول گھٹ کے
 سچن قیامت ڈھائیا، چنگی توڑ نبھائیا
 دل دے چمن اچاڑ سٹونی ... غیر دے گھر آباد کیتونی
 رانج تے مناسب ناہیا، چنگی ...
 تیبے پہوں احسان ہن میں تے ... نن امیدیاں میکول تیس تے
 جھڑی کر ڈکھلایا، چنگی ...
 نن تیبے اقرار اے ڈس خواں ... پاجھ تیبے میں جی نہ سگساں!
 صدقے میں ہر جایا، چنگی ...
 درد ڈیتے نی توڑے ودھ کے ... وت وی میں ہاں تیں تول صدقے
 جانے ذات الہی آ، چنگی ...
 سوہنے سچن ہونڈے جائز اتاں ... رب سوہنے دریاں سوہنیاں ڈاتاں
 ہر دی قسمت ناہیا، چنگی ...
 صاف سچن اے رب فرماندے ... سچناں نال فریب نہ ٹھاندے
 رب دی ذات بھلایا، چنگی ...
 بن بن کے تقدیراں پھٹیاں ... تجویزاں تے پٹیاں مٹیاں
 کوئی وی کم نہ آئی، چنگی ...
 کہ محب سبور نہ پیش صفائی ... سندانے کوئی گل ہر جانی
 بھہ ویسی جو آئی ... چنگی توڑ نبھائیا

سوہنیاں وے چن تے ستاراں

شاعر: محبوبہ عیسیٰ خیلوی

سوہنیاں وے چن تے ستاراں کولوں سوہنیا
 پھلاں کولوں سوہنیا تے بہاراں کولوں سوہنیا
 رستی رومال وے توں مونڈھے اُتے رکھدا
 کڈھ لیندا دِلاں کوں اشارا تیڈی اکھ دا
 ہک ہک نین تلواراں کولوں سوہنیا، سوہنیا...
 رستی رومال تیڈے ہتھماں وِج جھلدا
 رُب جانے عاشقاں وے وِٹ کڈھی جھلدا
 پانہہ دا ہلا راتاں اشاراں کولوں سوہنیا، سوہنیا...
 تیڈی کالی لوٹی دے کناراں اُتے پیٹ وے
 بڑا چنگا لگے تیڈے متھے اُتے وِٹ وے
 روپ تیڈا کابلی اناراں کولوں سوہنیا، سوہنیا...
 رکلی اُتے ٹنگاں میں دوپٹہ بھج بھج کے
 تکرہاں ہے دلاں وے دلائے کوں میں رج کے
 وادی کشمیرے نظاراں کولوں سوہنیا، سوہنیا...
 چن تے ستارے پاندے جھک جھک جھاتیاں
 تیڈی ہک دید لئی جاگدے اوراتیاں
 جگدے تمامی شہکاراں کولوں سوہنیا، سوہنیا...
 تیڈے باجھوں دُنیا اُجاڑ تے ویران اے
 تیڈے نال سوہنا سوہنا لگدا جہان اے
 باغاں گلزاراں تے نکھاراں کولوں سوہنیا، سوہنیا...

موتیے دے پھل ٹنگاں ماہی نیڑی پگ تے
 لچھے مجبور نہ مثال تیڑی جگ تے
 شاعران، فنکاران، موسیقاران کولوں سوہنیا...
 سوہنیا دے چن تے ستاراں کولوں سوہنیا...

دے تول موتیے دا پھل

شاعر، مجبور عیسیٰ خیلوی
 دے تول موتیے دا پھل :: میں غلاب دی کلی
 تیں تول رانجھٹا دے :: ہیر قربان ہو چلی
 تول ہیں پھل البیلا :: ہکے تیں تول بیلا بیلا
 دے میں تیڈے نال بجاں :: میڈے مانو آں !
 گھٹ میڈیاں نہ دھجاں
 میڈے ہا نو آں !
 رب جاندا ہے بڑی چنگی جوڑی ہے رلی
 تیڈا حسن تے شباب - لاجواب لاجواب - دل جانیاں
 تک میڈاوی شنگار - پیری پوندی ہے بہار - میرے جانیاں
 تول جو مکھنڈا دا پلا میں وی کھیراں دی پلی
 تول ہیں عزتاں دا والی تیڈا کم لچ پالی جی داریا
 میڈی لچ نالے پت، تیڈے ہتھ تیڈے ہتھ جانوں پیاریا
 میڈے ہاتھوں سوہنیا میں ہاں کلی دے کلی
 تیڈا تخت ہزارہ لگے جان کولوں پیارا ڈھول مکھنڈا
 جھنگ سیال دی چٹی تیڈے پیراں تے ڈھٹی نیال رکھنا
 تیڈے پیار وچ چناں میں ہاں کلی تھلی

میڈے خواب تے خیال، سچے تیڈے نال نال ڈھول سوہنیا
 تیڈے پیار دی جگر میں ہاں میں جٹی ہیر من موہنیا
 تیڈے باجھوں جانی میں تے سوہندی نہ کلی
 توں ہیں چین تے قرار میڈا سجا پیار ڈھول دل دا
 میں ہاں تیڈی تسکین میڈے دل کون تعین راہویں مل دا
 تیڈے باجھوں نہ کھلے میڈے دل دی کلی
 توں ہیں دل داسرور اکھاں میڈیاں دالور جیویں جگ تے
 میں وی حور تے قصور چیتا رکھیں مجبور جیویں تنگ تے
 تیڈے باجھوں بسنا میں نہ لگدی بھلی

اوتال نیں روندے

شاعر: محب سوری عیسیٰ خیلوی

اوتال نیں روندے جیندا کوئی ہووے
 میڈے چن کوں آکھو اوہرگز نہ رووے
 میڈا دل جگر میڈی جند جان حاضر
 میڈے گاٹے دا خون ہر آن حاضر
 او ازما کے ڈیکھے جڈاں لوٹر پووے
 کجل رنگیاں اکھیاں تہ اھرو نہ ڈھکدے
 او روندے تال عاشق دے وی ساہ رُکدے
 او تہوں جیں رُلایا او خشیاں کوں لوہوے
 مبارک ہوون اونوں سنگتی تے ساھتی
 اوندے نال انہاندی وی وڈی جیاتی
 اوندے دل دے کھچین مولانا کھووے

اونہوں موبجھ کھری رُلانڈی ودی ہے
 اٹھانڈی بہانڈی جگانڈی ودی ہے
 میڈے دل دا جانی مسکھی نیند سووے
 او مانے ہنڈاوے جوانی دا جوہن!
 خزاواں توں محفوظ بچناں دا گلشن
 خوشی نال کھیڈے مسکھی دم اوہو وے
 اونڈے دم دیاں منگاں مجبور خیراں!
 ہینڈے مکھدے چانن توں سبجری سویراں
 اورا ہوے سلامت تے خوش باش ہووے

گلاں ورق غلاب توں

شاعر: محب پوری عسلی خیلوی

گلاں ورق غلاب توں نازک بل گل قند بچناں
 میڈے دل کلمے کوں آئیاں اکھیاں پسند بچناں
 بانکے تکرے نین سچن دے :: پیرن جگرے نین سچن دے
 ہوئیں سڈاتاں کہیں کہیں ویلے :: عاشقاں دی ڈند بچناں
 مست اکھیں نرگس توں اتاں :: شوکن پھنیر بن کے گتاں
 میکوں ملک عدن دے موتی :: تیڈے چٹے ڈند بچناں
 عطریلی زلفاں جد گھلیاں :: وچ فسادے مشکاں گھلیاں
 پٹی ویندے دل متانے :: مستی دے ہند بچناں
 جان پیاری چیز ہے واللہ :: تیکوں لوڑتاں جی لبم اللہ
 تیڈے قدموں وچ مٹ وچنا :: بڑا نفع وند بچناں
 توں بریاں نظراں توں اوہلے :: لگن نہ گرم ہوا دے جھولے

تائیوں دل دی ڈبی وچ تیکوں .. ر کھیم بستہ سچناں
 دل کلمے کیتا مجبورے .. تائیوں قید کیتی منظورے
 اساں جان کے گل وچ پائیاں .. زلفناں کمنہ سچناں

نی سجدیاں سائلو یار

شاعر: محب سبوری عیسیٰ نیلوی

نی سجدیاں سائلو یار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 لٹ لیندیاں امن قرار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 سچناں نال نہ دغا کویں .. جو دم جیویں توڑ نہاویں
 سوچیں دل وچ نہ ہک وار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 سچن رنجاویں نہ کہیں حیلے .. ہوندے جگری یار ویلے
 کہہ ڈیندیاں سچن وزار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 سچناں نال کریں نہ دوکھے .. کلا، سچن نہ لبھدے سوکھے
 کریں بھل کے وی نہ یار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 سچناں کون تیں تے بھروا سے .. توں وی کہہ دل وچ احساسے
 کہہ ڈیندیاں بے اعتبار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 ٹھگیاں دل دے چمن اچاڑے .. آس امیدیں دے پھل ساڑے
 سنے بھر ڈیندیاں انگار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 سچناں دے دل نازک ہوندے .. نیچی سچی گل توں بھج بھج پوندے
 جینا کہہ ڈیندیاں دستوار .. سچناں دے نال ٹھگیاں
 موڑ نہ مکھ مجبور دی گل توں .. سوہنا من موہنا سائلو توں
 چھڈ ڈیویں ہا ہن تہاں یار .. سچناں دے نال ٹھگیاں

پہ مخواہ دے شاہ

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

دوستا، دے جانیاں دے دلبرا
 پہ مخواہ دے شاہ، پہ مخواہ دے شاہ
 مال بچٹاں دے بہاراں ہوندیاں
 بچٹاں یا بھوں نیں گزاراں ہوندیاں
 دل نہ چاہوے اکھاں تینوں الوداع
 جاگ اُکھی چاہ تینڈے دیدار دی
 سک لٹھی حالے نہ تینڈے پیار دی
 ڈنے کے تاراں سائلوں پھٹیاں ودھا
 ارج پٹیاں گھڑیاں وصل دیاں مکدیاں
 تائیوں ہنجوں روکیاں نی رُکدیاں
 دل دے جانی ارج پٹے پھیندے جدا
 میں نہ سہہ سگساں جُدائی ڈھول دی
 جھوٹ تے نی میں پتی سیح بولدی!
 چھوڑ کے کلیاں نہ میکوں دور جا
 لڈ گئے خُشیاں دے سمے لڈ گئے
 دور اکھیاں توں او جانی ودھ گئے
 توڑی جانڈیں دل میڈا سدھراں بھرا
 توں تڑا پیردیس تے میں رہ گئی
 تینڈے قدماں کول گینڈی بہہ گئی
 توں حوالے رب تینڈا حافظ خدا

میڈا چن ماہی مسافر دُورِ دا
تائیوں کُرا لانا ہے، دلِ مجبورِ دا
رَب کرے کہیں کوں نہ سچناں توں جُدا
پہ مخواہ دے شاہ، پہ مخواہ دے شاہ

پہہ ڈو گھڑیاں کول

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

پہہ ڈو گھڑیاں کول تے میں کچھ عرض کراں
ہس کھل کے کچھ بول تے میں کچھ عرض کراں
تیڈے مٹھڑے بول لگن کھنڈ شہد بھرے
بولن لئی ترساندے دل اُمید بھرے
رنگلیاں بلیاں چول تے میں کچھ عرض کراں
اے ہتھاب حُسن دا نظراں بھال ذرا
دل اپنے وچ پیار دی شمع بال ذرا
عرضاں نہ کر گول تے میں کچھ عرض کراں
ڈے خیرات فقیراں تیڈی خیرِ دا
چن ماہی چن سوہنا میڈا ڈھول مٹھا
دل دروازہ کھول تے میں کچھ عرض کراں
تھ مہندی دے بند تے جھانجھ پیراں وچ
گت پینی دے وانگ تے شو کے لہراں وچ
کڈھ سوہنا لے جھول تے میں کچھ عرض کراں
تیڈیاں ساہواں دے وچ عطر پھلیل و سن
تیڈیاں مست اداواں امن سکون لئن

دکھ رہے کے نہ رول تے میں کچھ عرض کراں
 کہیں جیلے نیں نبھدیاں ہن مجبور دیاں
 دل وچ دسیاں چاہواں تیں مغرور دیاں
 یا باہواں گل ڈھول تے میں کچھ عرض کراں
 پہہ ڈو گھڑیاں کول تے میں کچھ عرض کراں

ڈیہاڑے عیدے ڈھولا

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

ڈیہاڑے عیدے ڈھولا، تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں
 میں صدقے میڈی چند گھولا، تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں
 توں ہیں چن عید دا ڈھولا، تیڈے نال میڈیاں عیدیاں
 دلی خوشیاں لے پیغامات ڈیوں تیڈیاں دیدیاں
 بنا نہ عید کول رولا، تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں
 توں ہیں چن عید دا ڈھولا، تیڈے نال راحتاں آیاں
 تیڈے قدماں دا صدقہ اج مبارک ساعتاں آیاں
 نہ کر دل تے جگر کولا، تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں
 توں ہیں چن عید دا ڈھولا، تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں
 تیڈے دم نال چن ماہی دلاں دی آس پوری ہے
 توں خوشیاں نال جی ڈھولا، تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں
 توں ہیں چن عید دا ڈھولا، دلی تسکین ہے جانی
 تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں، توہین ہے جانی
 نہ جگ وچ کر مسکوں ہولا، تیڈاڑے ٹاٹا مناسبت نیں

توں ہیں چن عید دا ڈھولا، تیڈا چائن ہے ہر پاسے
 میڈے انگ انگ دیوچ بھنگرے لبائ تے آگے ہا سے
 میڈا اج ہر گلی رولا، تیڈا رستنا مناسب نیں
 توں ہیں چن عید دا ڈھولا، میں پاواں رستی پانا
 توں بہہ جھٹ سامنے میڈے میں نیکاں تیڈیاں جانا
 تھیوے مجبور دل ہولا، تیڈا رستنا مناسب نیں
 میں صدقے میڈی چند گھولا، تیڈا رستنا مناسب نیں

وچھوڑا سچناں دا

شاعر: مجبور عیسیٰ خیلوی

وچھوڑا سچناں دا
 وچھوڑا سچناں دا

ڈیوے سکھ دیاں لین نہ ساہاں
 یار و موت دا ڈو جھاناں !

اللہ جانے اوترہ ہے کہڑی گلوں چھیر دا
 مٹھیاں پیاریاں ہے سنگتیاں کھیر دا

وچھوڑا سچناں دا

لٹے خوشیاں جگر دیاں

اللہ جانے اوترہ ہے کاہنوں ویری پیار دا
 سبحاں توں ہما کے وچ تھلاں وچ مار دا

وچھوڑا سچناں دا

نہیں تاج محل دی چھاں

اللہ جانے اوترہ ہے انہی جیئیں چیزے
 کچے پکے گھڑاں دی نہ کر دا تیزے

وچھوڑا سچناں دا

بن ویندا آپ چناں

اللہ جانے اوترہ ہے کناں میلا دل دا
 دلاں دیاں چیکاں اتے ہا سے مار کھدا

نی کردا ککھ پیر واپاں
 اللہ جانے اوترہ کیوں پیار نال سطر دا
 پیار دیاں راہواں وچ آئے آن کھر دا
 وچھوڑا سچٹاں دا
 منواندا آپڑیاں
 اللہ جانے اوترہ نی مجبور بڈر دا
 دلانے سکوناں کوں لیندا ڈیکھ کھر دا
 وچھوڑا سچٹاں دا
 نہیں بھاسکدا خوشیاں

جوانی سچٹاں دی

شاعر: مجبور عیسیٰ جیلوی

آئی اٹھلاندى ول کھاندى .. جوانی سچٹاں دی
 پھرے گلے گلے پیلاں پاندى .. جوانی سچٹاں دی
 پھل گلاب توں ودھ گئی یارو .. ٹپ حُسن دی حد گئی یارو
 نی کہیں دم دل توں لاہندی .. جوانی سچٹاں دی
 حُسن شباب مثالی جیوں دا .. ہر دل وچ او گھر کر لیندا
 دل نال ودی مکراندى ! .. جوانی سچٹاں دی
 چھڈیاں مکرے توں پھل بھڑیاں .. کھلیاں زلفاں ساون بھڑیاں
 ڈسے ہر پاسے لٹ پاندى .. جوانی سچٹاں دی
 نال اداواں نے تڑپا وے .. سوسو نخرے ناز ڈکھا وے
 یارو روز قیامتیاں ڈھاندى .. جوانی سچٹاں دی
 پھٹے اکھیاں چوں نور ازل دا .. بلیاں چولواں شعر غزل دا
 نی بانہیاں سانہی جاندى .. جوانی سچٹاں دی

ڈوہڑے

یار میڈے دے ہونٹ گلابی ریس کر بندے گل ہن
 مینگھ ملہاراں تھی ویندن بڈاں زلفاں کھڑیاں گل ہن
 چینچل چال ترالی چن دی موروی ویندے بھل ہن
 بولن دا انداز ہے وکھرانازش دنگ بلبیل ہن
 (رنجیب اللہ نازش)

میڈا من موہنا منٹھار مٹھل ذرا تلم توں رُک، کچھ سوچ تاں سہی
 تیں با بھوں وھندن اکھیاں توں ہنجواں دے بک، کچھ سوچ تاں سہی
 دیدار دے دیدے بھیاں کوں، ہتھوں ویندیں رُک، کچھ سوچ تاں سہی
 دلنور دے دل دے زخماں تے نہ لوں بڑک، کچھ سوچ تاں سہی!
 (دلنور نور پوری)

میڈے قسمت دے ڈینھ ہر گے ہن تہوں ڈھول کتارا کر گے
 جیندی آس اتے میں جیندا ہم او ہو غیر کوں پیارا کر گے
 ہا قری تیر جڈائی والا میڈے ہاں وچ پارا کر گے
 دلشاد نظر دا کچھ فی ہن پھودھار اندھارا کر گے
 (دلشاد سلطان پوری)

ڈوہڑے

بے ساختہ اھرو دوس پوندن جاں آون گزریاں یادے
 کئی ابھی بخت بھنوالی کھادی کھیا دسا گھر یر بادے
 ہے جگر کپی کے باہر آندا تقدیر دے ڈیکھ ارادے
 جیویں بے دس دس کے ابر گویوں ناسے ایچ ابرن دے ڈادے
 (ملک سوناخان بے دس)

ایہا عید شوال جو گزری ہے میں سائگوں عید سعید نہ کھٹی
 نہ توں نظر میں میڈی تیس پاجھوں بے کہیں نال گفت شنید نہ کھٹی
 گیاں مک خوشیاں نہی عید منائی میڈی پوری آس امید نہ کھٹی
 بس مکدی کاکھ شمیم مکاؤں نیڈی دید نہ کھٹی ساڈی عید نہ کھٹی
 (شمیم اچوی)

باد صبا ویندی کیچ پیس کرپ عرض و تح خدمت پینل
 آکھیں سجن ماکھی دامن مکھتا داون ڈکھلا شکل
 بک وارول پکھے ول نہ ول الیوس ول ولاکھ وارول
 چھی وانگ تل ڈے بھاد ابل تل تل تے تل گھنساں نہ تل
 نادم داگل ہوسی گل تے گل میں ویساں گل گل نال گل
 (حسین بخش نادم)

ختم شد

